

கலாம்பீலயம்

A Literary Weekly
வியாழன்தோறும் வெளிவரும்.

வருஷ சந்தா

உள் நாடு	ரூ. 7	8	0
புற நாடு	ரூ. 9	8	0

காரியாலயம்:—

வேளாளர் தேரூ,
புரசைபாக்கம், சேன்னை.

Vol 6.]

1933 சூலை ஏப்ரல் மீர் 6

[No. 14]

பொருளாடக்கம்.

1. தலையங்கம் (Leader)	260	7. அப்பர் (64 கலைகள்-வியாகரணம்-முற்றியலுகரம்)	270
2. வில்லிபாரத விளக்கம் (சூதுபோர்ச் சருக்கம்) T.S. நடராஜப் பிள்ளை B.A.,B.L.	263	E. N. தணிகாசல முதலியார் B.A.B.L.	270
3. தேவகி (ஓர் நாவல்) K. இராஜகோபாலன்	264	8. தமிழ்ப் பாடம் (நளவெண்பா - கலிங்கு காண்டம்)	271
4. நம்மாழ்வார் வைபவம் (4-ம் பத்து, 9-ம் தசகம்) K. இராஜகோபாலாச்சாரியார் B.A.B.L.	266	9. யாப்பிலக்கணம் - கலிப்பா. வித்துவான் M. V. வேணுகோபாலப் பிள்ளை	273
5. திருக்குறள் ஸிதி (பொருட்பால்-ஒழியியல்) A. இராமவிங்கம்	267	10. காற்று மழை (அங்கம் 1. களம் 2.) Shakespear's - Tempest	275
6. நான் கண்ட உலகம் - P. இராமாநுஜன்	268	11. சொல்லுாட்டம் 14. 276	276
		12. வர்த்தமானம்	279

கலாநிலயம்
விற்பதற்கே வேண்டும் விலை 3.

இப்போழுது இவ் “வெள்ளைக் காகிதத்தின்” விலை என்னென்ன வென்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கின்றனர். இவ் வெள்ளைக் காகிதத்தைக் கண்டு கண்டு கருகுகின்ற வர்த்தமானப் பத்திரிகைகள் கணக்கில். இதுபற்றி நெரித்த புருவத்தோடு தம் ‘அபிப்பிராயங்களீ’ச் சொல்லிவருபவர் இன்னுஞ் சோர்வடைய வில்லை. வட்டமேசைகளிலிருந்து விரிந்துவந்த இவ் வெள்ளைக் காகிதம் எதனை நமக்குக் கொடுத்திருக்கின்றதோ, இன்னும் எதனை நமக்குக் கொடுக்கவேண்டுமோ, அல்லது உண்மையில் எதனைத்தான் கொடுக்க இயலுமோ என்பதை அறிவடையோர் ஒருவரும் ஒருநாளும் அறியமாட்டார்.

என்னதான் வேண்டும் எமக்கு? யார் பெரியவர்? பெரியோர் உரையோ அல்லது ஏனையோர் செய்கையோ நம்மைச் சீர்ப்புத்தவல்லது? இவைகளைத் தெளிந்துகொள்ளவேண்டும் என்னும் நினைவு எழுவது அருமையாயிருக்கின்றதேயன்றி, மாநட வாழ்க்கையின் உயிர்நிலையாகிய அவ்வெண்ணம் எழுமாயின் பிறகு இவைகளைத் தெளிந்துகொள்வது யாதும் அருமையன்று.

இந்து மதத்தின் மரபின்படி வழங்கிவரும் வாழ்த்து, “சாந்தி, சாந்தி, சாந்தி” என்பதே. இல்லாமைய மதத்தின் வாழ்த்தாகிய “ஸலாம்” என்பதும் அன்னதோர் நோக்கத்தையே யுடையது. “Peace be unto thee” என்னும் கிறிஸ்தவ வாழ்த்தும் வேறொன்றும் வழங்குவதில்லை. மாபெரும் சமயங்கள் இவை மூன்றும், மனிதனுக்கு உண்மையில் உதவவல்லது “சாந்தியே” என்பதை ஒரு வாயாய் உரைக்கின்றன. மற்ற

மதங்களின் சரித்திரங்கள் ஒருபுறமிருக்க, இந்திய மதமோ இச் சாந்திக்கு இயன்றபடியே வாழ்க்கை முறையை அமைத்திருந்தது. ஆதலின், “என்ன தான் வேண்டும் எமக்கு” என்னுங் கேள்வி சிந்தனையில் எழுமாயின், “எங்களெங்கள் மதங்களின் முதல்வர் எமக்கு நல்லதென்று எடுத்தியம்பிரிக்கின்ற அச் சாந்தியே வேண்டும், மற்றவொன்றும் வேண்டா எமக்கு” எனப் பதிலுரைப்பதல்லால் வேறு சில இயம்புதற்கு இயலாதே. காகிதக் கற்றைகளுக்கு, அவை எந் நிறத்தனவாயினும், இந்நோக்கமேனும் நலமேனும் உண்டோ! சமயாசாரியர்களெல்லாரும் நமக்கு வேண்டுவது சாந்தியென்று கூறியிருக்க அதற்கு வேறாகவும் மாருகவும் இவ் வெள்ளைக்காகிதக் காரர் விளம்புவது கேட்டுச் சிரிக்கமாட்டாதார் நிலைமை மிகவும் பரித்திருயியதே. வெள்ளைக் காகிதங்களும் இவையைனைய சீர்திருத்தங்களும் மனிதர் மனத்திற்குச் சாந்தியளிக்கும் தரத்தன வென்றேனும், அல்லது அந்தினைவைத்தான் கொண்டுள வென்றே நும் சொல்லத்தான் துணிபவர்களை எங்குங் காண்கிலம். துணிவாரேல், வெளுத்து வெளுத்துக் கிடக்கின்ற இங்கிலாந்து அமெரிக்கா முதலிய நாடுகளில் சாந்தியென்பது சர்றேனும் அற்றுகிகழ்கின்ற செய்திகள் அனைத்தும் அவர்முகத்தில் வெறித்து வெறித்து விழிக்குமே. மற்று, “நம் கிராமங்களில் ‘மின்சார அபிவிர்த்தி’ அவசியம் வேண்டுமென்று கூறுகின்ற வர், நம்முடைய ஆசையெல்லாங் கடந்து மின்சாரப் பெருக்கெடுத்திருக்கின்ற அமரிக்காவில் நாளொன்றிற்கு ஆறுபேர் வீதத்திற்குக் குறையாமல் தற்காலை

செய்துகொள்கின்ற செய்தியை மறந்து விடுகின்றார்களே. தற்கொலை செய்துகொள்ள வேண்டு மென்று என்னுகின்றவர்களைனைவரும் செய்து கொள்வதில்லை. பத்து லக்ஷ்மி பேர் நினைப்பார்களாயின் ஒரு வன் செய்து முடிக்கலாம். எனின், இத் தற்கொலைகள் மட்டுமே, சாந்தியின்மையை எவ்வாறு அளந்து காட்டுகின்ற தென்பதை எளிதில் உணரலாமே. நம் முடைய வியாபாரம் வளரவேண்டு மென்பவர், கோபம் என்பது ஒருபோதும் கொண்டறியா ஏசு கிறிஸ்து, வியாபாரிகளைச் சின்று ஜருவலேம் கோவிலிலிருந்து அடித்துத் தூத்திய சரிதையையும் மறக்கலாமோ.

வேண்டுவது சாந்தியொன்றேயாயின், இனி, யார் பெரியவர் என்னுங் கேள்வி தானே விடைபெற்றுக் கொள்கின்றது. சாந்தியின் செம்மையை உணர்ந்தோர் பெரியோர், அஃதுணராதார் அல்லாதார்—அவ்வளவே. இதன்மேல் எவ்வளவு உரைத்தாலும் மீண்டும் மீண்டும் இவ்விலக்கணத்திற்கே வந்து இயையும். கல்வியின் மலையேறி அறிவின் சிகரத்தில் வீற்றி ருப்பார் பெரியோர். அவர் காண்பதே உண்மையாய காட்சி. இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்குமுன் இருந்த வாட்டின் புலவர் வுக்ரிட்டியஸ் (*Lucretius*) என பவர்,

main,

How sweet to stand, when tempests tear the
On the firm cliff, and mark the seaman's toil ?

Not that another's danger soothes the soul,
But from such toil how sweet to feel secure !

How sweet, at distance from the strife, to view
contending hosts, and hear the clash of war!

But sweeter far on Wisdom's height serene,
Upheld by Truth, to fix our firm abode ;
To watch the giddy crowd that, deep below,
Forever wander in pursuit of bliss ;

To mark the strife for honours, and renown,
For wit and wealth, insatiate ceaseless urged,
Day after day, with labour unrestrained.

என, பன்னப் பன்னப் பயன்தரும் பாசரங்கள் பாடி மிருக்கின்றார். இதற்கிணையாகப் பெளத்தர்தம் நூலி அம் பின்வரும் விழுமிய வாசகத்தைக் காணலாம்.

When the learned man drives away vanity by earnestness, he, the wise, climbing the terraced heights of wisdom, looks down upon the fools ; free from sorrow he looks upon the sorrowing crowd, as one that stands on a mountain looks down upon them that stand upon the plain.

—The Dhammapada—Translation by
F. W. MaxMuller.

இவ்வண்ணம் கலக்கமில்லா உயரத்தில் தாம்நின்று அலைகின்ற உலகத்தின் அவலத்தை உற்று நோக்கி, “மானுடர்கள், உமக்கு உறுபொருள் உரைக்கின்றோம், கேண்மின்” எனப் பேசுவோரே பெரியோராவர். அன்னவர்களில்,

Look round the habitable world, how few
Know their own good ; or knowing it pursue.
How void of reason are our hopes and fears !
What in the conduct of our life appears
So well design'd so luckily begun.

But, when we have our wish, we wish undone.
என விளம்பிய ஜூவினல் என்னும் லட்டங்களும் ஒருவராவார். இவரே பின்னரும்,

So much the thirst of honour fires the blood ;
So many would be great, so few be good.

For who would Virtue for herself regard,
Or wed, without the portion of reward ?

Yet this mad chase of fame, by few pursued
Has drawn destruction on the multitude

எனச் செப்பியுள்ள செம்மையைச் சிந்திக்கவல்லவர் வெள்ளைக் காதிதத்தின் விலை யென்னவென்று கேட்கத்தான் புகுவாரோ. ஆதலின், இவ் வித்தகர்,

The path to peace is virtue : what I show,
Thyself may freely on thyself bestow :

Fortune was never worshipped by the wise ;

But, set aloft by fools, usurps the skies

என்று எடுத்தியம்பும்போது ‘வாழி ஜாவினல்’ என்று அப்பொரியாரை நாம் வழுத்தக் கடமைப் பட்டிருக்கின்றோம். வேண்டுவதெல்லாம் சாந்தியே என்று இவரும் விளம்புகின்ற இம் மெய்ம்மை நினைவினிற் கொள்ளற்குபியது.

வேண்டுவது சாந்தியே என்று விளம்புகின்றார்பெரியோர்; இதனை விளம்புவதற்குரிய சிந்தனை இருத்தலால் அன்னேர் பெரியோரும் ஆகின்றார். இவர் தம் உயரிய உரைகளை உட்கொள்வதாலோ அல்லது ஏனையோர் செய்கின்ற சீர்திருத்தங்களாலோ நாம் சாந்தியடைவோம்? இக் கேள்வியே மிகையெனில் அதற்கோர் விடையளிப்பது ஆதனினும் மிகை. பெரியோரைப் பேணிக்கொண்டாலன்றி மானுடப் பேதை மை தீராது. பேதைமை யுள்ளவரையில், தாயுமானவர் இங்கும், மாத்யு ஆர்னல்ட் அங்கும் சொல்லும் வண்ணம் ஒன்றைவிட்டு ஒன்றைப்பற்றி அல்லவுக்கே இரையாகிக் கிடக்கவேண்டும். இன்னவாதம் ஒரு சொல்லுக்கு ஈடாகுமோ ஆயிரம் ஆயிரம் வெள்ளைக் காகிதங்கள். மலையிலக்காகப் பேருரைகள் இவையிருக்க, இத்தனைக்கும் மாரூக நம்மை யேன் இப்படி அலைப்புறுத்துகின்றனர் சிலர் என்னும் ஜூயம் தோன்றலாம். பொதுஜனத் தலைவர்களைன்று விவகரிக்கும் “இச்சீர்திருத்தகாரர்கள் பேரும் புகழும் வாய்ந்தவர்களாயிருக்கின்றனரே. இவர்கள் உரைப்பதும் உழைப்பதும் எல்லாம் பிழையாகவா இருக்கும்?” என்று பலர் கேட்கின்றனர். இதற்குப் பதிலாக,

Speciosites are Specious—ah me!—a Cagliostro, many Cagliostros, prominent world-leaders, do prosper by their quackery, for a day. It is like a forged bank-note ; they get it passed out of their worthless hands : others, not they, have to smart for it. Nature bursts-up in fire-flames, French Revolutions and such like, proclaiming with terrible veracity that forged notes are forged.

என்று தாமஸ் கார்லைல் கூறியிருப்பதை நினைவிற் கொண்டால் போதுமே.

ஆதலின், மேலோர் குரலடங்க, செல்லாத நாணயத்தைச் செல்விப்பதற்கு எனையோர் செய்யும் ஆரவாங்களையே எங்கும் கேட்பவர்களாகின்றோம். இவ்வெள்ளைக்காகிதம், எந்த வெள்ளைக் காகிதமும், செல்லாத நோட்டுக்களே; அதை விலைப்பட்டித் தமுயல்கின்றவர்தம் பேரொலிக்கிடையே பெரியோர் மொழிகள் மூழ்கிவிடுகின்றன. ஆதலாற்றுண் மனிதர் தம் மையே விற்றுண்பவர்களாகி, “நாங்களைல்லோரும் ஒரே நிறை, ஒரே விலை” எனப் பகர்தற்கு இடமுண்டாகின்றது. விளம்புவது விலையாயின், எல்லாரும் தம் நாட்டு மன்னர்களாய் விற்றுக்கொண்டாலென், அடிமைகளாய் விற்றுக்கொண்டாலென். மன்னருக்கு விலைக்கறுவதே ஏழைமை பெரிதுடைத்து.

வில்லி பாரத விளக்கம்

சபா பருவம்—குதுபோர்ச் சருக்கம்

[232-வது பக்கத் தொடர்ச்சி]

குறிஞ்சிலைம் புக்க குந்தியின் மைந்தார்தம் சேஜையி அல்லா யானைகளின் செய்தி இதுவாக, அவ்வனத்து அறைந்த சிங்கங்கள், அம்புபோல் விசைகொடு செல்லும் குதிரைகளின் அழகிய குளப்படிகளிலிருந்து குன்றுபோல் எழுந்த தூளிகளை, மலையும் சிரமு மென்றுவண்ணிப் பாய்ந்து, அம் மட்பொடிகளால் மறைக்கப்பட்டிருந்த வீரரது கூரிய வேல்களின்மேல் வீழ்ந்து மடிந்தன. நெருங்கிய நிலமன்னர் செலுத்திய தேர்களின் ஒலியினால் அரமடந்தையர் செவிக ஞம் செவிடுபட்டன. இவ்வாறு, புகழின் எல்லையைக் கடந்திருந்த தருமனும் குறிஞ்சியைக் கடந்து நெய்தல் நிலத்தை யெய்தினான். நெய்தலென்பது கடலும் கடல் சார்ந்த இடமும். நிலவிடுவின் நூல்களையும் நன்காய்ந்த சரித்திரகாரர்கள் அத்தினபுர மென்றது தற்காலத்தில் அவுட (Oudh) என்று வழங்கப்படும் நகரமென்பார். அங்குள்ள மாயின், அதை நெருங்கிச் சேருங்காலத்தில் கடற்கரை எதிர்ப்படாது. நிற்க அக்கடற்கரையில் தருமன் கண்ட காட்சி யாது?

ஒளிநலங் திகழ்வளை யுறங்கு நன்விழும்
களின்றுஞ் சுரும்பிமிர் கண்டல் வேவிகூழும்
புளினமுங் கானலும் பொற்ப நோக்கினு
னளினமும் புறந்தரு நயன வேந்தனே.

[சுடர்விட்டொளிரும் சங்குகள் தங்கிய நிழலையுடைய னவும், களித்தோடும் வண்டுகள் மொய்த்த மனமுள்ள தாழைமரங்களாலான (நறங்கண்டல்) வேலிகளாற்குழப் பெற்றனவுமான மனற்குன்றுகளையும், கடற்கரைச் சோலைகளையும் அழுகுடன் நோக்கினான். செந்தாமரையும் தோற்கும்படியான கண்களையுடைய அரசன்]

நெய்தல்நிலத்திற்கு உரியனவாக இலக்கணத்திற் கூறப்பட்ட பொருள்களைனத்தையும் தருமன் ஒருங்கே கண்டான். கானல் என்பது உப்பளமுமாம்.

பெருங்கட மலைக்குலம் பெயர்த்தும் வந்தன
மருங்கடர் பேரேண வகுக்க வேயெனு
விருங்கட களிறுதே ரெண்ணில் சேலைகண்
டருங்கடல் வாய்திறங் தலறி யார்த்தவே.

[பெருங்காடுகள் எடர்ந்த மலையின் கூட்டம், தன்னிடத்தில் நெருங்கிய பெரியதொரு அணையைக் கட்ட மீண்டும் வந்ததென்று, பெரிய மதங்கொண்ட யானைகளையும், தேர்களையுமுடைய சேலையைக்கண்டு கடலான து வாய்விட்டு அலறி ஓசையிட்டது.]

முன்னமோர் முறை, என்பதாம் பாடலில் “வெம் படைக் கடற்செய்ததோர் சேதுபந்தனம் போலும்” என்று வெளியிட்ட எண்ணத்தையே இங்குக் கவி இப்பாடலில் மீண்டும் கூறுகிறார். யானைகளையும் தேர்களையும் கண்ட கடல், முன்னம் சேதுவினெய்தி வரி சிலை யிராமன் செய்த அணையொன்று இன்னெனுரு கால் செய்யப்படப் போகிறதென அஞ்சி அலறிற்று. அதனை யாப்புறப் பிணித்தல் அதற்கு நாணத்தையும் இன்னலையும் தந்தது; அதனால் ஓலமிட்டது. மனிதரும் மற்றவைகளும் மலையினுடே காணப்படும் காடுகளாயினர். யானையையும் தேரையும் மலைகளெனமயங்கியது, மயக்கவணி. கடல் கண்டு ஓலமிட்ட தென்

ஞம் தற்குறிப்பேற்றத்தைக் கண்டவர்க்கு, இராமன் கடலைக் கண்டது ஞாபகத்திற்கு வரும். அச்சமயம், கம்பர் தனது இராமாயணத்தில் கடல்காண் படலத் திற் கூறியுள்ள செய்யுட்களைனைத்தும்பொன்னெனப் போற்றத்தக்கவை. அப்புலவரது தற்குறிப்பேற்றங்கள் வியக்கத்தக்கவிதம் அமைந்துள்ளன. அவைகளை இதுவரை யோதாதா ரெவரேனு மிருப்பின், அவர் அவைகளை யுடனே வாசித்துக் கண்களினைற்றிக் களிப்புறவாராக.

வீரர், இளைஞர்க் காப்களையும், பனம்பழங்களையும் எடுத்தருந்தி, வெய்யிலிற் கால்கள்சுட்டபோதாமை மரத்தின் நிழலில் ஒதுங்கி, மெல்லநடந்து நெய்தலைக் கடந்து அத்தினபுரியை யனுகினார்கள்.

அத்தின புரிதனக் கருகு வால்வளை
முத்தின நிலவெழ முகைக்குஞ் தாமரைத்
தொத்தின பொய்கையுஞ் சுரும்ப றுமலர்க்
கொத்தின சோலையுஞ் குறுகி வைகினார்.

[அத்தினபுரிக்கு அருகாமையில், வெண்ணிறமுள்ள சங்கானது ஈன்ற முத்துக்கூட்டத்தின் ஒளியாகிய நிலாத் தெறித்தலால், குவிக்கிற தாமரைப்பூவின் கூட்டத்தினை யுடைய குளங்களையும், வண்டுகள் நீங்காத மலர்க்கொத்தினையுடைய சோலைகளையும் குறுகித் தங்கினார்கள்.]

ஊரிற்குள் நுழைவதற்கு முன் அதன் வெளிப்புறத் தில் பாண்டவர் தம்பரிவாரங்களுடன் தங்கியவிடம் பொய்கை பொதுந்த சோலை. அப்பொய்கையில் ஓர் புதுமையுண்டு. பகவில் மலர்ந்து இரவில் நிலவொளி பட முகையும் தாமரை; இப் பொய்கைப்போலோ அவ்வாறன்றிப் பகற்காலத்தேயேகுங்கிறுந்தன தாமரைகள். அஃதீன் என ஆராயப்புகுஞ்த கவிக்குக் காரண மொன்று இப்பொழுது காணப்பட்டது. சங்குகள் ஈன்ற முத்துக்கள் மிகுஞ்து நிலவென ஒளி வீசுதலால், அருகே இருந்து நிலவொளியே இதுவெனக் கண்ட தாமரைமலர்கட்குக்குங்கியுஞ்தன்மை இயற்கையிலேற் பட்டது. பூங்கொத்து எனப் பொருள்படும் தொத்து என்பது அடிமை யென்னும் பொருஞ்ம கொண்டது. நிலவின் ஒளியைக் கண்டதும் தாமரைகள் அடிமை போற் செயலற்றுக் குவிந்தனபோலும். இரவியின் ஒளிசிற்க, நிலாவொளியையே பெரிதும் கருதியது என்னையோவெனில், நிலாக்கற்றைகள் அருகிலிருந்த மையாலும், அவைகளைத் தாமரைகள் தண்ணீரிற் கண்டமையாலும் என்க.

தேரிற்கட்டிய குதிரைகளும், தனித்து வந்த பரிமாவும் பிரயாணத்தால் விளைப்புத்தீர்ந்தன; யானைகள் அங்குக் காணப்பட்ட பரிமள் மரங்களிற் கட்டப்பட்டன. வீரர்களும் இளைப்பாறினார்; சமைதாங்கிய வண்டிகளும் சரித்துக் கிழேவிடப்பட்டன. எங்கும் படங்கு வீடுகள் (கூடாரங்கள்) அமைக்கப்பட்டு வீரரும் அவைகளிற் ரங்கினார்கள்.

மறத்திருந்த தானையான் வஞ்ச மெண்ணினு னறத்திருந்த திலெனை வஞ்சி யந்தலூர் புறத்திருந்த ததுவெனப் புனிதன் பாசறை நிறத்திருந்த ததுபிற நிகர்ப்ப தில்லையே.

[வண்மைகாண்ட பெரிய படையை யுடைய துரியோ தனன் சூதை யென்னினான்; தருமத்தின் வழியில் நிற் கவில்லை யென்று அஞ்சி அந்த இந்திரப்பிரத்த நகரம் வெளிப்புறத்தே இருந்தது என வெண்ணும்படி பரிசுத் தனு தருமனது பாடிவீடு நல்ல தன்மையோடு கூடி யிருந்தது. இதைத்தவிர வேறு வகையில் அதற்கு உரையை சொல்வதற்கில்லை.]

இந்திரப்பிரத்த நகரிலிருந்து பெயர்ந்து வந்த வீரரும் சேனைகளுமே இந்திரப்பிரத்த நகர். அது அத்தினபுரியை யனுகி அதனால் நுழையாமல் வெளிப்புறத்திருந்ததன் காரணம், அறவழிநில்லாத் துரியோ தன்னுடைய தன்மையை அறிந்திருந்ததான். அன்றியும், தருமன் வருகையைக் கேட்ட நகரமாந்தர், அவனுடன் பழகி அவனது தன்மையையறிந்த அத்தினபுரப் பழங்குடிகள், அவனைக் கானு மவாவினால் தங்களுரை விட்டு வெளியே வந்தவர், தருமனையும் அவன் தம்பியரையும் கண்டபின் அவர்களைவிட்டுப் பிரிய மனமில்லாதவராய் அங்கேயே தங்கிவிட்டது, (அந்தலூர்) அத்தினபுரமே புறத்திருந்ததை யொக்கும். பழங்குடிகளின் வருகையாலும், பாசறை நிறைந்து கண்களுக்கு நல்ல தன்மையதாய்க் காணப்பட்டது. இவர்களது வரவுகேட்ட துரியோதனன் முதலோர் களித்து மெய்ப் புளகமெய்தினர்கள். உண்டு கொண்டவர் உறங்கும் வண்ணம் இரவும்வந்துற்று. இவர்களது படைவீடுகளைக் காணவந்தது நிலாவும்.

மருண்மிகு சுரும்பின மணந்த சோலையி னிருள்களினிடையிடையெறித்த வெண்ணிலா வருஞ்சை மைந்தார்தோ ஸைனந்த மங்கையர் புரிகுழு னெகிழுந்தவெண் போது போலுமே.

[மயக்கம் மிகுந்த வண்களின் கூட்டம் நெருங்கிய அச்சோலையில், இருட்கற்றைகளி னிடையிடையே பிரகாசித்த வெண்ணிலா, அன்புகாண்ட ஆடவர் தோள் களைச் சேர்ந்த பெண்களது சுருண்ட கூந்தலிலிருந்து நெகிழுந்து வெளியிற்கிறேன் நிய வெண்மையான மலர்களை ஒத்தது.]

சோலையிலுள்ள மரச்செறிவினால் நிலவொளி முழு தும் நிலத்திற் படவில்லை. அம்மாங்கள் காற்றிலைசைந்து விலகிய சமயத்தும், கிளைகள் ஒன்றேடொன்று உற மாமல் சுற்றே தனித்திருந்த இடங்களிலும், நிலாக்கதிர், இலைகளினிடையே ஊடுருவிப் பாய்ந்து சிறு சிறு துண்டுகளாகச் சிதறுகின்றி காணப்பட்டது. இது இருள்செறிந்த கூந்தலில் செருகப்பட்ட சிறு மலர்கள், அம்மங்கையர் தம் கணவருடன் விளையாட்ட யர்கையில் புறத்தே தோன்றியதை ஒத்தது. மேலும், இருளில் கிளைகளின் வழியாய்க் கீழ்விழுந்த நிலாக்கதிர், மங்கையர்தம் கருநிறமுள்ள கூந்தலிலிருந்து அவர்தம் கணவர் தோள்சேர்ந்த பூசலில் அவிழுந்து விழுந்த பூக்களே போலும். சுரும்பினங்கள் மருள் மிகுந்தது என்றால் அரவத்தைக் கேட்டலா அமன்றி அளவு கடந்து மதுவை யுண்ணலாலுமாம்.

சேதவகி

[246-வது பக்கத் தொடர்ச்சி]

அத்தியாயம் 7

மஹாநாட் காலையில் நான் சூதனதைமாநகர் போய்ச் சேர்ந்தேன். மாமனது மனையை நான் எய்திய தும் வண்டியின் அரவங்கேட்டு வெளிவந்த தையம் மாள் என்னை ஆர்வமொடு வரவேற்றான். அவளோடு உட்சென்றேன். கூடத்தின்கண் நின்று கொண்டிருந்த கோமாலம் ஒப்புக்கு வாவென்று கூறித் தன்கருமத் தில் கருத்துான்றியவளா யிருந்தாள். விஜயனே என்னைத் திரும்பியும் பார்க்கவில்லை. இன்னும் அவர்களுக்கு ஏனோ என்மேல் இவ்வன்மம், அறியேன். தைய ம்மாள் எனக்கென்று ஒழித்துவைத்திருந்த அறை பில்சாமான்களைவைத்துவிட்டுக் காலைக்கடன்கழித்து ஆகாரம் கொண்டேன். நான்சென்றிருந்த ஜமீன்தார் மனையினைப் பற்றியும் அங்கு நான் பெற்றிருந்த கருமத்தைப் பற்றியும் தையம்மாள் விடாது கேட்டாள். அன்னையார் காட்டும் அருமையும், என் மாணவி இராணுயின் பெருமையும் பற்றி விரித்துரைத் தேன். நான் அங்குச் சுகமே இருப்பது அறிந்த தையம்மாள் பெருமகிழ்வு எய்தினான். இன்னபடி நாங்கள் வார்த்தையாடினோம். பிறகு வார்த்தை மாமி யைப் பற்றிப் படர்ந்தது. என் மாமன்குடும்பம் உற்றுள பரிதாப நிலையையும், பெண்ணாலஸ் சேவையினால் ஏற்பட்ட பெரும்பொருள் நஷ்டத்தைப்பற்றியும், மாமியின் தேகளிலை கவலைக்கிடமான தாகவே யிருப்பது பற்றியும் தையம்மாள் கூறினான். சேகரன் புரிந்த ஜனநலத்தொண்டு என் மாமன் தேடிய சொத் திற்கு எமனுகவா அமையவேண்டும் என்று வருந்தி

னேன். விஜயன் கட்டுக்கடங்காமலும் பள்ளிக்குச் செல்லாமலும் அலைகின்ற செய்தி எனக்கு வருத்தத் தைத்தர, பெருந்தகை என்மாமனுக்கு இவனுவொரு பிள்ளையாய்வு வந்தமைய வேண்டுமென்று மனமாழுகி னேன். பின் மாமியைப் பார்ப்பதற்கு மேன்மாடத் தில் அவள் படுத்திருக்கும் அறைக்குச் சென்றேன். நோயினால் அவளது வாடியுலர்த் தேவேன். அவளருகில் சென்று ‘மாமி’ என்று அழைத்தேன். அவள் அயர்ந்து தூங்குவதுகளுடு அவளை எழுப்ப மனமில்லாமல் திரும்பினேன்.

பகல்போஜனம் முடிந்தது. கோமாலம் இருக்கு மிடம். சென்று ‘மாமிக்கு உடம்பு எப்படி யிருக்கின்றது; ஆகாரம் செல்கின்றதா’ என்று கேட்டேன். எனக்கு அவள் சிறிதும் முகம் கொடாது ஏதேதோ முனுமுனுக்கவே, என் அவளைக் கேட்டேன் என்று வருந்தினாய் என் அறைக்குத் திரும்பினேன். நான் கொண்டுவந்திருந்த இராமாயணத்தை எடுத்துப் படித்தவளாய் வருந்தும் என் மனத்திற்கு அமைதி யைத் தேடிக்கொண்டேன். இன்னபடி இராமகதையில் கருத்துான்றி யிருக்கும் என்னை, மாமி பார்க்க விரும்புவதாகத் தையம்மாள் அழைத்தாள். மாமி வைத்திருக்கும் செய்தியை அறியும் ஆவல் என்னைத் தொண்ட உடனே எழுந்து மேன்மாடம் சென்றேன். மாமியின் அறை எய்தி அவளருகில் அமர்ந்துகொண்டேன். அவள் என்னை நோக்கவுமில்லை, வாய் திறக்கவுமில்லை. அவள் மௌனத்தைக் கலைக்கவெண்ணி, மெல்ல, ‘மாமி’ என்று அழைத்தேன்.

உடனே அவள் என்னை உற்று நோக்கினார். அவள் கண்களில் தெளிவில்லை, மருள விழித்தாள். ‘நீ’யார் என்று மெலிந்த அவள் சூரியில் கேட்டாள். “நான் தான் தேவகி. என்னைத் தெரியவில்லையா? இன்று காலையே வந்துவிட்டேன். காலையில் நீ அயர்ந்து இருந்ததால் உன்னை எழுப்பவில்லை.” என்று கூறினேன். எனினும் ‘நீதானு தேவகி’ என்று மறுபடியும் கேட்டாள். ‘ஆம், மாமி, நான்தான்’ என்றேன். அவள் அயிர்ப்பது கண்டு அருகிருந்த தையம்மாள், “தேவகி தான், இன்று காலையில்தான் வந்தாள்” என்றார்.

“இன்று வந்தாய். என் கடிதம் கண்டவுடன் வர முடியவில்லையோ. நானென்ன உனக்கு ஒரு பொருளா.....வருகின்ற வழியில் அவைனைக் கண்டனையோ. பாவி, இப்படிச் செய்வான் என்று நான் கனவிலும் நினைக்கவில்லை” என்று அவள் பெருமுச்செறியவும், “மாமி, நான் உடனே வரமுடியாமற் போனதற்கு மன னிக்கவேண்டும். காரணம் மனமிலாமையா என்று. நீ யாரைக் குறித்துக்கேட்கின்றாய் என்று தெரியவில்லை” என்று சொன்னேன்.

“அவைனைத்தான். பொல்லாத சேகரனை. அவன் மனைவியின் வஞ்சனைபை நான் அன்று அறியவில்லை. புருஷனும் மனைவியும் என்னை இப்படியா வஞ்சிக்க வேண்டும். பத்தாயிரத்தைப் பறித்துக்கொண்டு சென்றனரே பாவிகள். அவைனைக் கண்டனையோ?”

“மாமி நான் யாரையும் வழியில் காணவில்லை” என்றேன். ‘ஐயோ, இதோ செல்கின்றூன். அதோ ஒடுகின்றூன். அவன் மனைவி என்னைப் பார்த்துச் சிரித்துவிட்டு அவைனைத் தொடர்கின்றார். இருவரும் மோட்டாரில் ஏறியிட்டனர். அவர்களைத் தொடருங்கள். போலீஸில்லயம் சென்று அந்தக் கள்வரைப் பிடிக்கச்சொல்லுங்கள். வண்டி புறப்பட்டுவிட்டது; என் கண்மறைந்தனர். ஒடுங்கள்” என்று மீண்டும் மாமி அரற்றினார்.

“மாமி, இங்குயாரும் வரவில்லை. நினைவினால் ஏற்படும் தோற்றும். கொள்ளையடித்துச் சென்ற அக்கீழ் மையோர் இங்கு வருவரா? பிழைப்பற்றசோம்பேறி கஞும் வஞ்சகர்களுந்தான் பொதுஜனநல முயற்சிகளில் ஈடுபடுவர்கள்று மாமன் அடிக்கடி சொல்வதில்லையா” என்று நான் சொல்லி முடிக்குமுன், “துவிடப் பெண்ணே, உன் நாவை நெடிது நீட்டாதே. எனக்காலுதுகின்றாய் உபடேசம். அகன்றுபோ! என்றாகில் இராதே. மாதர் முன்னேற்றத்திற்கு நான் உழைத்ததும் வஞ்சிக்கவேதானே. உன்மாமனிடம் கற்றதை நீ என்னிடம் காட்டவேண்டா? உன்னேடு நான் பட்ட தெல்லாம் போதாலோ. உன்னையார் அழைத்தது. இங்கு என் வந்தாய்” என்று கடுகுத்தாள்.

இக் கொடுமையை என்னால் தாங்க இயலவில்லை. என்கண்கள் நீர்சொரிய, “இன்னும் என் என்னைக் கடிக்கின்றாய். நீ அழைத்துத்தான் வந்தேன். வந்ததற்குப் போதியபடி பெற்றும் விட்டேன். இன்றேபோய்விடுகின்றேன். நீ வருந்தவேண்டா” என்று எதிர் உரைத்தேன்.

“ஆம், போவாய். போகத்தான் கற்றுவிட்டாயே. இருக்கட்டும், உன்னேடு ஒன்று பேசவேண்டும். இப்பொழுது எனக்குப் பேசச் சுக்தியில்லை; அதைக் கேட்டுவிட்டுப் பிறகு, உன்கு இஷ்டமானவைனாத் தேடிக்கொண்டு செல்லாம்....”

“இரண்டு வயதிலிருந்து நேற்றுவரை உனக்காக வேண்டியபடி பட்டேன். எல்லாம் விழுலுக்கு இரைத்தான் தான் ஆயிற்று. நல்ல பெண்ணாடி நீ. யாரைக் கேட்டுக்கொண்டு வெளியேறினைய். எந்த மகளைத் துணைகாண்டாய். ஊர் சிறிக்கின்றது. தலையை வெளியிலே காட்ட முடியவில்லை. என் குலத்தைக் கெடுக்கவந்து முளைத்தாய்.....”

“தாயின் சுணம் போசுமா? மகராஜி கால் வைத்தாள், உடனே குடும்பமும் கலைந்தது. புருஷனேடு உடன்பிறந்தவணப் பித்தகற்றினாள். அவள் வயிற்றில் பிறந்தது வேறு எப்படியிருக்கும்?.....”

“விஜயன் உருப்படாமற் போகின்றான். கோமளத் திற்கோ வரன் அகப்படவில்லை. எப்படி யகப்படும். என் மானம் போகின்றது. நீ செத்து மடிந்தால்தான் என் குடும்பத்திற்கு நற்காலம் வரும்” என்று விம்மி விம்மி மூர்ச்சையுற்றார்.

“உனக்கும், உன் குடும்பத்திற்கும் நான் எத்தீங்கு இழைத்தேன். செத்து மடிந்த என் அன்னையை ஏன் உன்வாய்க்கு இரையாக்குகின்றாய்” என்று நான் மனந்தாளாமற் கூறிவிட்டுக்கீழிறங்கினேன். அன்றுமுதல் ஒருவராம் வரை என் மாபி இருக்கும் இடத்தையும் நான் நோக்கவில்லை. அவஞும் என்னைத் தன்னிடம் அழைக்கவில்லை. படிப்பதும், தையம்மானுக்குச்சமையல் வேலையில் உதவுவதும், வழிந்து நேரங்களில் தோழியர் வீடு செல்வதுமாய் என்காலத்தைக் கழித்துவந்தேன். ஒருநாள் பிற்பகல் தையம்மாள் ஏதோவொரு வேலையாய் வெளியே போகலானாள். நீண்டநேரம் வரையில் அவள் திரும்பவில்லை. வானமும் மழைபெய்யக் குழுறிக்கொண்டிருந்தமையால் என் தோழியர் வீட்டிற்குப் போவதென்பதையும் நிறுத்தினேன். பொழுதோ போகவில்லை. என்செய்வது எனச்சிந்தித்தேன். அப்பொழுது என் மனக்கண்ணின்முன் ஜயரங்க பூபதியார் தோன்றினார். உடனே என் அறைசென்று அச்செம்மின் உருவத்தைப் போன்றவோர் சித்திரம் தீட்டத் தலைப்பட்டேன். என்முன் தோன் றியலருவத்தையும் தீட்டிவிட்டேன். தீட்டிய அவ்வருவத்தை என் கண்களால் நான் பருகிக்கொண்டிருந்தேன். அவ்வேலை மாமிமகள் கோமளம் என் பின் புறம் நின்று அவ்வருவத்தைப் பார்த்திருப்பதை நான் அறியேன். சிறிதுநேரம் சென்றதும் கோமளம் என்முன் வந்து, “இது யாருடைய படம். நீ அறிந்த ஒருவரது உருவமோ” என்றார்.

நானைத்தால் தலைகுளிந்த நான், குனிந்த தலை நிமிராமல், “இல்லை, என்மனத்தில் பிறந்து நடமாடும் ஒரு உருவம்.” என்று பதில்மொழிந்து படத்தைக் கீழேவைத்தேன். வைத்த அப்படத்தைக் கோமளம் எடுத்துச் சிறிதுநேரம் கூர்ந்து பார்த்தாள். பின், ‘நன்றாகத் தான் நீ வரையின்துள்ளாய். மூக்கும் விழியும் நன்றாகத்தான் இருக்கின்றன. எனினும் முகம் நிறைந்த அம்மை வடிவும், கவலைபதிந்த நெற்றிச் சுருக்கமும் இவ்வருவத்தின் பொதுத்தோற்றுத்தில் அழகின்மையையே காட்டுகின்றன. நீ என்ன நினைக்கின்றாய்.’ என்று கேட்டாள்.

இந்தச்சொல் என் மருமத்தில் கூரிய அம்பெனப் பாய்ந்தது. என்மாமியின் சுடுசொல்லும் இவ்வளவு கூர்மை பெற்றிருக்கவில்லை. என் கொற்றவன்தன் திருவருவை இழித்தொருவர் சொல்வதை என்செஷன்

ஏற்குமோ. “காக்கைக்கும் தன்குஞ்சு பொன் குஞ்சன்றே. ஊழமயென்றும், குருடென்றும், முடமென்றும் பெற்றவர் தம் மக்களைத் தள்ளுவதில்லை. இது என் கைப்பிறந்த குழவி, எனவே எனக்கு இது அழகுடையதாகத்தா னிருக்கும். இந்த வருவத்தின் நலந்தெரிய நீ வேலேருவரைக் கேட்டிருக்கவேண்

இம்:” என்று விடையுரைத்துப் பின், படத்தை என் பெட்டியினுள் வைத்துவிட்டு, இனியும் இவ்வார்த்தை வளர்வண்ணம் காக்கவேண்டி எழுந்து தோட்டத்தை நோக்கி நடந்தேன். கதிரவனும் மேற்றிசைக்கடலில்முழுகினன். இன்னபடிஅற்றைப்பொழுதைக்கழித்தகற்றினேன். தையம்மாஞும் வந்துசேர்ந்தாள்.

நம்மாழ்வார் வைபவம்

திருவாய்மொழி

4-ம் பத்து 9-ம் தசகம்

[250-வது பக்கத் தொடர்ச்சி]

1-ம் பாசுரம்.

நன்னூதார் முறவிலிப்ப நல்லுற்றூர் கரைந்தேங்க வெண்ணூராத் துயர்விலோக்கு மிவையென்ன யுலகி
[யற்கை கண்ணூலா கடல்கடைந்தா யுன்கழுத்தே வரும்பரிசு தண்ணூவா தடியேனப் பணிகண்டாப் சாமாறே.

பதக்குறிப்புக்கள் :—கண்ணூலா - கண்+ஆளன் கண்களையுடையவன் - காருணியம், தயை, பரிபூர்ண அதுக்கிரஹம் இவைகளைச் சித்தமாய்க் கொடுக்கும் படியான நோக்கை யுடையவன்.

உரை:—நன்னூதார் முறவிலிப்ப - வேண்டாத விரோதிகள் சிரிக்க, நல் உற்றூர் கரைந்தேங்க-நல்ல சிநேகிதர்கள் பரிதபித்து இன்னதாராகவும் (இவ்விடத்தில், லெளிக்கர்களது உலகதியற்கையை நினைத்து ஆழ்வார் அருளிச்செய்கிறார் உலகத்தார் பிறர் கிரஹமென்ன நிலங்களென்ன தனங்களென்ன இவைகளைக் கவர்ந்துகொள்ளும்பொருட்டு, விபரீதங்களாலும் நியாயமில்லாத மார்க்கங்களாலும் அவர்களை ஹரிம் வித்துப் பொருளீட்டும் விஷயத்தில் செய்யும் முயற்சிகள் யோக்கியமான நேசர்களுக்கு மனவருத்தத்தையும், விரோதிகளுக்கு ஹாவியத்தையும் உண்டாக்கும். பெரும்பாலும் உலகத்தார் பொருளீட்டும் விஷயத்தில் நியாயமென்றும் அநியாயமென்றும் பார்ப்பதில்லை என்பது தொனி) என்னுராத் துயர்விலோக்கும் - பிறர்க்கு மிகவும் துக்கமான மனக்கிலேசுத்தை உண்டாக்கி அவர்கள் பொருள் இழக்கும்படி செய்கின்ற, இவை - இந்த உலகியற்கை - இந்த லோக வியாபாரம், என்ன - என்னவாயிருக்கிறது; நான் இது காண ஸஹிக்கமாட்டேன். கண்ணூலா-கிருபையுள்ளவனே, கடல் கடைந்தாய்-தேவர்களுக்கு அமிர்தத்தை அளிக்கும் நிமித்தம் அவர்களுடன் கூடியிருந்து முன் சமுத்திரத்தைக் கடைந்தவனே, உன் கழுத்தே வரும் பரிசு-உன் திருவடிகளையான் அடையும் பிரகாரத்தை, தண்ணூவாது - காலதாமதமில்லாமல், பணி கண்டாய் - உத்திரவு கொடுக்க நீ உடனே திருவருள் புரியவேணும். சாமாறே - அல்லது-யான் இறந்துபட்டுத் தேஹந்தையாவதுவிட்டுவிடும்படி சம்மதிக்கவேணும்-பகவான் தன் திருவடிகளில் ஏற்றுக் கொண்டான் ஆகில் அதுவே “சாமாறு” ஆகுமாகையால், “சாமாறு” என்ற தனிப் பிரயோகம் வந்தது இரண்டுக்கூம்பு விவைமரிக்கும்பொருட்டாம். அதாவது திருவடிகளில் ஏற்றுக்கொள்ள உனக்குத் திருவள்ளமில்லையாகில் தேஹவியோகத்துக்காவது சம்மதிக்க உத்திரவு வேண்டுமென்பது தாத்பரியம்.

விசேஷக் குறிப்பு:—சென்ற தசகத்தில், பரம புரங்கில் விட்டுப் பிரிந்த வியஸநத்துக்கு ஆளான இவ்வாழ்வார் இத்தசகத்தில் உலகவியற்கைபற்றி இன்னுதாராகின்றது எப்படி ஒவ்வுமெனிலே?—ஆழ்வார் உலகில் அள்ளவர்களையாகினும் துணையாகக் கொண்டு பகவானது குணங்களில் தோய்ந்து தம் காலத்தைக் கழிக்கலாமென்று பார்த்ததில், உலகத்தார் அவன் திறத்தில் கொஞ்சமேனும் ஈப்படாதவராய் இருக்கக் கண்டது மாத்திரமன்றி, தம் சுயகாரியங்களான பொருளீட்டு வில் அயோக்கியப்படவடிக்கைகளில் பிரவேசித்துப்பிற ருக்குத் துயர்விலோகின்ற தன்மையை நோக்கி முன்னிலும் இன்னதாராகி “அழியேன் இவ்வுலகியற்கை கண்டு ஆற்றவல்லேன் அல்லேன். என்னை உன் திருவடிகளில் கொள்ளவோ அதற்கு இஷ்டமில்லையாகில் அழியேனுக்குத் தேஹ வியோகத்தையாவது ஸங்கல்பிக்கவோ வேணும்” என்று பிரார்த்திக்கின்றிருபென் பதை அறிந்துகொள்ளவேண்டும்.

—
2-ம் பாசுரம்.

சாமாறுங் கெடுமாறுங் தமருற்றூர் தலைதலைப்பெய் தேமாறிக் கிடந்தலற்ற மிவையென்ன வுலகியற்கையாமாறேன் றியேனு றாவணையா யம்மானே கூமாறே விரைகண்டா யடியேனைக் குறிகொண்டே.

பதக் குறிப்புக்களும் உறையும்:—ஆமாறு ஒன்று அறியேன் நான் என்று அந்வயிக்க—உலகியற்கை எங்கனம் இருப்பதென்றால்-உன்னை விட்டுப் பிரிந்திருக்கின்றோமே பென்று அலற்றுமல் தங்கள் புத்திரகளத் திரங்களை விட்டுப் பிரிக்கின்றோமே என்று அவர்மரண தைசையிலும் அவர்களுக்குக்கேடுவரும்சமயத்திலும் அவரவர்களுக்குத் துக்கம் வரும்போதும் மனவியாகுலப்பட்டு மற்றவர்களோடு கூடிக்கூடி அலற்றுகின்றார்கள். நானும் இவ்வுலகத்தார் போலல்லாமல் உன் திறத்தேபடுவேனே அல்லது இவர்கள் போல்யானும் உன்னைமறந்து உலக நடவடிக்கையையேயனுசரித்து நடந்து நல்லொழுக்கத்திலிருந்தும் விலகிவிடுவேனே எனக்குத் தெரியவில்லை. ஆனபடியால் என்னை ஞாபகத்தில்வைத்து உன் திருவடிகளுக்கு வந்துவிடும்படி கொள்ளவேணும், பிரானே” என்று அபேக்ஷிக்கிறார்.

—
3-ம் பாசுரம்.

கொண்டாட்டுங் குலம்புனைவந் தமருற்றூர் விழுந்தியும் வண்டார்பூங் குழலாஞும் மனையொழிய வுபிர்மாய்தல் கண்டாற்றே னுலகியற்கை கடல்வண்ண வடியேனைப்

பண்டேபோற் கருதாதுன்

எடிக்கேகூய்ப் பணிகொள்ளே

உரை :—கொண்டாட்டும் - எல்லாராலும் கொண்டாடப்படும்படியான தன்னுடைய கீர்த்தியும், குலம் தமர் உற்றுர் புனைவும் - ஜாதிகளென்ன பந்துக்களை என்ன இவர்களுடைய குலசம்பந்தமாய்த் தொடரும் மரியாதையும், விழுநிதியும் - தங்களாலே விரும்பி அதுபவிக்கப்படுகின்ற தனங்களும், வண்ணி ஆர் பூங் குழலானும் - வண்டுகள் மொய்க்கின்ற அழகிய கூங் தலையுடைய மஜைவியும், மஜை - தன் அருமையான வீடும், ஒழிய - ஒழிந்துவிட, உயிர்மாய்தல் - மரனை தெசையிலுங் கூட உன் திறத்தில் படாதோ, ஐயோ, இவைகள் எல்லாவற்றையும் துறந்துபோகின்றோமே என்று துக்கப்படுகிற, உலகியற்கை - உலக வழக்கத் தை, கண்ணி ஆற்றேன் - உன்னைப் பிரிந்து படுகின்ற வியசநந்ததைக் காட்டிலும் அதிக துக்கமாயிருக்கிறது. பண்டேபோல் - முன் நான் பட்ட துயரங்கள் போலவே இதனையும், கருதாது - சில்லரை வியங்கமாக நினைக்காமல், உன் அடிக்கே-உன்னுடைய திருவடிகளுக்கே, கூவி - அழைத்து, பணிகொள்ளே - என்னி டத்தில் கைங்கரியம் பெற்றநாளேவேணும்.

குறிப்பு :—வைணவ மதத்தில், மோகஷத்திலும் பகவானுக்குப் பணிவிடைகள் செய்வதே பக்தர்களுக்கு உரித்தான சவஞாபம் ஆனதுபற்றி அக் கைங்கரியத் தையே இங்குக் கோருகிறோம்.

4-ம் பாகரம்

கொள்ளொன்று கிளர்ந்ததூந்த

பெருஞ்செல்வம் நெருப்பாகக்

கொள்ளொன்று தமம்மூடு

மிவையென்ன வலகியற்கை

வள்ளலே மணிவண்ணு

வன்கழுற்கே வரும்பாரிசு

வள்ளல்செய் தடியேனை

யுனதருளால் வாங்காயே.

போழிப்புரை :—பகவானே! உன்னையாசைப்படாமே அதிக துக்க ஹேதுவும், விரோதிகளின் பிடைக்கு இடமாயு மூள்ள அநர்த்தமான பெருஞ்செல்வத் தைப்பின்னையும் ஸ்வீகரியென்று, (தமம்மூடும்) அந்த

காரமானதுதான்டுகின்ற இவ்வுலகியற்கையை என்ன வாகச் சொல்வேன். ஒளதாரிய மூள்ள பரனே, ரத்நம்போல் சிற்றுருவாய் என்மனதால் அடக்கிவைத் துக்கொள்ளத் தகுந்தவனே, கிருபை செய்து, ஆச்சரய சுலபனை உன் மகிழையாலும், பரம காருணியத் தாலும் அடியேனை உன் திருவடிகளை யடையும்பரிசு வாங்கியருளவேணு மென்கிறோம்.

5-ம் பாகரம்.

வாங்குரீர் மலருகில்

நிற்பனவுங் திரிவனவும்

ஈங்குயிர்கள் பிறப்பிறப்புப்

பினிமூப்பால் தகர்ப்புண்ணு

மீங்கிதின்மேல் வெந்ரக

மிவையென்ன வலகியற்கை

வாங்கெளை மணிவண்ணு

வடியேனை மறுக்கேலே.

பதக்குறிப்புகள் :—வாங்கும் சீர் - மலைகளையும் மண்ணையும் தன்னுடன் கலந்துகொள்ளும் சுவபாவ மூள்ள ஜலம், மலர் - இங்கோலே உலகம் உண்டாகி மலர்ந்தது உபாவிஷ்ட்தில் சொல்லியபடி “அத்ப்பிய பிருதிவி, பிருதிவியா ஒத்தயா ஒல்திப்பியோ அன்னம், அன்னத் புருஷ” என்றபடி எல்லா உலகமும் தண்ணீராலே உண்டான தாகத் திருவள்ளாம் பற்றிக் கூறியபடி. ஈங்கு - இவ்வுலகத்தில், பிறப்பு இறப்பு பினிமூப்பால் - பிறப்பு இறப்பு நோய் மூப்பு இவைகளால், தகர்ப்பு-பீடையை, உண்ணும்-அதுபவித்தலல் லால், ஈங்கிதன் மேல் - இவ்வுலகவாழ்க்கைக்குப் பின்னர், வெம்நகரம் - கொரோமான நரகமும் மனிதர்கள் அதுபவிப்பது இவ்வுலகியற்கை. அடியேனை மறுக்கேலே - என்னை மோஹிப்பியாதே. வாங்குக - உன் திருவடிக்கே வாங்கியருளாய்.

குறிப்பு :—உலகத்திலுள்ள மற்ற ஆத்மாக்களைப் போல் இந்த உலகத்தில் என்னையும் இட்டு ஹிம்சை செய்யாதே, ஈண்டென்னை வாங்கியருளாயென்று பிரார்த்திக்கின்றார். இவ்வுலகத்தில் பிறப்பு இறப்பு மூப்பு பீடைகளும் பின்னர் உன்திறத்தில் படாதோர்க்குக் கொடிய நகரம் இவைகளால்வோ பிராப் தமாயுள்ளன.

திருக்குறள் நீதி

பொருட்பால்—3. ஒழிபியல்

[256-வது பக்கத் தொடர்ச்சி]

7. நாண்டைமை

1. நாண மொன்றே பேணுதல் பெருமை.
2. நானுடைச் சிறப்பு ஊனுடைக் கில்லை.
3. ஊனுயிர்க் கெல்லாம் நாணென்ப மேன்மை.
4. அணிநா ணின்றேற் பிணியாம் பிறங்க்கு.
5. பிறன்பழு தன்பழியாய்ப் பேணுவோன் பெரியோன்.
6. ஞால மிழப்பினு நாணங் கைவிடேல்.
7. நாணங் கெடவரின் பேணு யுயிரை.
8. நாணங்தை நானுணைப் பேணு தறமே.
9. நாணின்மை யெவர்க்கும் நன்மை தொலைக்கும்
10. நாணகத் தில்லார் நடைபினை மாவார்.

8. குடிசேயல் வகை

1. குடியோங்கச் செய்தலே முடியணி கீர்த்தியாம்.
2. அறிவோ டாள்வினை குடிசேய லாகும்.
3. குடிசேய விரும்பின் மிடியகற்றாங் தெய்வம்.
4. குடியுர்த்து வாஜைத் தடைசெய்யா தெய்வம்.
5. குற்றமிலாது குடிசெய்யின் சுற்றமதாகு மூலகு.
6. நல்லாண்மைதான்பிறந்தலில்லாண்மைசெய்யின்.
7. அடிப்பாரங் தாங்குவோன் குடிக்கொன்று வேண்டும்.
8. மிடிகருதாத் தொண்டன் குடியுரச் செய்வான்.
9. உடல்வருத்தம் பாரான் குடியுர்த்தும் மேலோன்.
10. நல்லா னில்குடி நில்லா தழியும்.

9. உழவு

- செய்தொழிற் கெல்லா முய்தொழி அழவு.
- பிறதொழிற் காணி யுழவன்றி யில்லை.
- தொழுதான் வாழ்வி னுழுதா னுறுதி.
- பலகுடை தங்கு மல்குடை நீழில்.
- இரவா திரப்போர்க் கீய்பவ ருழவேரே.
- காராளர் கைகட்டின் சீராமோ துறவறம்.
- உழுபுழுதி யறக்காயின் உரமின்றி விளையும்.
- ஏரினு மெருநன்று நீரினுங் காப்பு.
- அணையா நிலமும் மணையாளின் ஊடும்.
- இலமென் றிருப்பாரை நிலமகள் நகுமே.

10. நல்குரவு

- இன்னு வறுமையி வின்னு தில்லை.
- இல்லாமை யொன்றே இருமைக்குஞ் துன்பம்.
- குலங்குடி தேய்க்குஞ் கலங்குஞல் குரவே.
- இற்பிறந் தோர்மடி இழிவையுண் டாக்கும்.
- நல்குர வொன்றே பல்துயர்க் குறைவிடம்.
- இல்லாதான் நூற்பொருள்செல்லா தலைக்கண்.
- அன்னையும் வேண்டாள் பொன்னையில் லாஜை.
- இசையுமோ பொறுத்தற் கில்லாக் கொடுமை.
- தீரா வறுமையே தீயினுங் கொடியது.
- துவ்வாத நல்குரவிற் றறப்பதே நன்று.

11. இவு

- கரப்பிலார் மறுப்பின் இரப்பார்க்குப் பழியில்லை
- சவார் துன்புற திரத்தலு மினிதே.
- கரப்பிலா நெஞ்சர்பா விரப்பது மினிது.
- கரத்தலில் லார்மாட் டிரத்தலு மீதலே.
- சவா ரூஸராற் சாவா திரப்பர்.

தீவியல் முற்றும்

நான் கண்ட உலகம்

கோபாலன் எனது ஆருயிர் நண்பன். அவனேடு பேசுவதென்றால் எனக்கு அளவிறந்த விருப்பம்; பொழுது போவதே தெரியாது. அவனுக்குத் தமிழ் மொழியில் நல்ல பயிற்சியுண்டு. கவிகளும், “கட்டு வான்”: “காளமேகப்புலவர் யானைக்கும் பானைக்கும் கிலைடையாகப் பாடிய பாட்டு ஒன்று சொல்லியிருக்கின்றேனே அது நினைவிருக்கிறதா? இதோபார், மொட்டைத்தலைக்கும் முழங்காலுக்கும் கிலைடையாக ஒருபுலவர் பாடியிருக்கிறார்” என்று ஒரு பாட்டைக் கூறி அதன் சொல்லயம் பொருள்நயங்களைவிவரித்து “எப்படி இருக்கிறது” என்பான். நான் மிகவும் வியப்புற்று, “யார் பாடியது?” என்றுகேட்பேன். “பின்பு சொல்கின்றேன். பாட்டு எப்படி இருக்கின்றது?” என்று மீண்டும் கேட்பான். “மிகவும் நன்றாயிருக்கிறது” என்பேன். “நான் தான் பாடினது” என்று இயம்பி நிமிங்கு உட்கார்ந்து புன்சிரிப்போடு என்னைப் பார்ப்பான். பின்னர் “தித்த தித்த” என்ற ஒரு சொல்லே பலமுறை வரும் ஓர் செய்யுளைச் சொல்லி, “இதில் ஏதாவதுவிளங்குகிறதா?” என்று என்னைப்பார்த்துச் சிறுநகைசெய்து கேட்பான். யான் ஒன்றும் கூறாது வாயொடுக்கி இருப்பேன். உடனே அவன் உயிரை யும் மெய்யையும் வேறு வேறுகப் பிரித்து அலைத்து மிக விரிவாகப் பொருள் கூறுவான். “த்” என்னும் ஓர் எழுத்திற்கு மட்டும் சமார் 15 நிமிடங்கள் வரை

- கரப்பறியார் காட்சியே இரப்போர் துயர்க்கும்.
- இகழ்ந்தெள்ளா தீவாரை மகிழ்ந்துள் ஞவப்பர்.
- இரப்பா ரில்புவி மரப்பாவைத் தோற்றம்.
- இரப்பா ரில்லெனில் ஈவோர் புகழிலை.
- லோபியை இரப்பான் கோபியா தொழிக.

12. இரவச்சம்

- கரவாதார் மாட்டு மிரவாமை நன்று.
- இரக்கப் படைத்தாற் பிரமனே கெடுக.
- இன்மைகெட இரப்பான் வன்மை அறியாமை.
- சாந்துய ரெய்தினுஞ் சான்றே ரிரவார்.
- இரவா அன்னம் எள்ளத் தனிபோதும்.
- ஆவிற் கிரப்பினும் நாவிற் கிழிவே.
- இல்லையென் பாரிடம் இரவா தொழிக.
- சவார் மறுக்கிற் சாவான் யாசகன்.
- இரவுள்ளங் கருகின் கரவுள்ளார் கெடுவர்.
- உண்டெனு முன்மை யுயிர்காப் பாகும்.

13. கயமை

- கயவரும் மக்களே செயல்குண மொட்பின்.
- நல்லார் பழியச்ச மில்லை கயவர்க்கு.
- பயமிலா தொழுகலிற் கயவருந் தேவரே.
- பட்டிமக்கள் முன்னே தட்டிற்பன் கயவன்
- தண்டம் பொருளாவாக் கண்டஞ்சுங் கயவன்.
- மறைபிறர்க் குரைத்தலால் அறைபறை கயவரே.
- இடிப்பவர்க் கன்றிக்கயவ ரிரப்பவர்க் கீயார்.
- சொல்லவிடுவர் சான்றே கொல்லவிடுக் கயவர்.
- உடுப்புண் காணக் குடுப்பவர் கயவர்.
- எற்றுக்குரியர் உற்றக்கால் விற்றற்குரியர் கயவர்.

தீவியல் முற்றும்

பொருள் கூறிப் “புலவர் திறம் எப்படி” என்பான். எனக்குச்சிறிது வெறுப்பாகத்தான் இருக்கும். எனி னும் அதை வெளியே காட்டாமல், “மிக அருமை, மிக அருமை” என்பேன். எனது இந்த நண்டனேயே நீங்கள் சிலாள் பழுகுவீராயின் “பொறுமைகடவினும். பெரிது” என்று அனைவராலும் போற்றப்படும் அவ் வரியுணர்வும் உங்களுக்குத் தானுகப் படிந்துவிடும். அவன் ஒரு கவியைப்பற்றிக் கூறிக்கொண்டிருக்கும் பொழுது நீங்கள் இடையே எழுந்துசெல்ல முயன் றுல் “நல்லசமயத்திற் செல்ல முபல்கிறீர்களே; இது வரை கூறியதெல்லாம் முன்னுரை; இனிமேல்தான் கவிநலம்; இதனைக்கேட்காமல் சென்றால் பிறகுளன்ன பயன்? என்று விளம்பி உங்களை அமர்த்திவிடுவான். இதெல்லாம் பொறுமைப் பயிற்சியின் பாலபாடம். இத்தகைய என் நண்பன் ஒருநாள் என்னை யனுகிக் “கேட்டாயா செய்தியை? என்றால் எனக்கு ஒன்றும் தோன்றவில்லை. நெஞ்சு மிகத் திடுக்கிட்டு, “என்ன? என்றேன். “கோயில்களில் புலையரும் தீயரும் நுழைய முபல்கின்றனராமே! என்றால். என் மனம் அமைதி பெற்றது. நெஞ்சாட்களாக முயன்று வரும் செய்தி அப்பொழுதுதான் எனது நண்பன் செவிக்கு எட்டியுளது. “நண்பா, இதில் என்ன வியப்பு! அவர்கள் தான் ஏற்கனவே நுழைக்கிறுக்கின்றனரே” என்றேன்.

“வீணிற்குப் பொய்சொல்லாதே; எங்கே? எந்தக் கோவிலில்?” என்று வினவினான்.

“உண்மையாகவே. எல்லாக் கோவில்களிலும்”

“எல்லாக் கோவில்களிலுமா? நமதுர்ப் பெருமாள் கோவிலிலுமா?”

“ஆம்.” என்றேன்.

எனக்கு இதுகாறும் பொறுமைப்பயிற்சி யளித்து வந்தநண்பன்தான் இப்பொழுதுபொறுமையிழக்கத் தலைப்பட்டான். எனதிரு கைகளையும் பிடித்து உலுக்கி, “இதை மெய்ப்பிக்காவிடேன் உண்ணை எளிதில் விடேன்” என்று கூவினான். அமைதியாக, “நல்லது” என்றேன் நான். இச்சமயத்தில் தற்சயலாக அவ்வூர்ப் பெருமாள் கோவில் “அர்ச்சகர்” அங்கு வந்துசேர்ந்தார். எனது நண்பன் அவரிடம் நிகழ்ந்ததைக் கூற வேண்டும். “அம்மி பறந்ததைக் கண்டேன்” என்பது போலும் புலையரும் தீயரும் கோவிலில் நுழைந்திருக்கின்றனர் என்று சொல்வது” என்றார். அவர் கூறிய உவமைப்பொருத்தம் எனக்கு விளங்கவில்லை. “மலைகளோ முன்பு இடம்விட்டு இடம்பெயர்ந்ததாகக் கேள் விடுற்ற நமக்கு ஓர் சிறு அம்மி பறப்பதா வியப்பு?” என்றேன்.

“ஆனால் நமது ஊர்ப் பெருமாள்கோவிலில் அவர்கள் எப்பொழுது நுழைந்தார்கள்?”

“இப்பொழுதும் நுழைகின்றனர்”

இதற்குள் வேறு சிலரும் கூடிவிட்டனர். என்னைப் பொய்யன் என்று இகழ்ந்தனர். எனது நண்பன் மட்டும் என்னை உற்றுப்பார்த்துக்கொண்டே நின்றான். நான் தகுந்த ஆதரவு இல்லாமல் பேசமாட்டேன் என்பது அவன் என்னை. “உண்மையைச் சொல்” எப்பொழுது நுழைந்தனர்? என்று மீண்டும் கேட்டான். “நண்பா” இப்பொழுதும் (தர்ப்பைப்) புல்-ஜெயரும் (வேள்வித்) தீயிற்கு உரியாரும் நுழையவில்லையா” என்று அவனிடம் பயின்ற சிலேடையை என் முயற்சியால் கூறினேன். நண்பன் அமைதி பெற்றான். என் புலமையை மெச்சி மகிழ்ந்தான். ஆனால் நீங்கள் புல்-ஜெயர் புலையார் என்று எப்படி யாகும் என வினவலாம். எனது நண்பன் எனக்குச் சிலேடைப்பொருள் கூறக் கற்பித்தானன்றி இலக்கணம் கற்பிக்கவில்லை. “தீண்டாமை வேண்டுமா, வேண்டாமா? ஆலயத்துள் அனைவரும் செல்வது நன்மையா தீமையா?” என்று என்னைப்பார்த்துக் கேட்டான் கோபாலன். யான்கூறும்மற்றமொழி அவன் கருத்திற்குப் பொருந்தும்படியா யிருக்கவேண்டுமென ஆனையிடுவது போலிருந்தது, அவன் வினவியமுறை. “தீண்டாமை இருந்தால் என்? தொலைந்தால் என்; கோவிலுக்குள் ஒரு சிலர் செல்லாவிடின் அதனால் அவர்களுத் தெய்வம் அருளாமற் போகாது; சென்றாலும் அதனால் கோவிலிலுள்ள தெய்வத்தன்மை மறைந்து விடாது; எல்லாம் நாளை பேசிக்கொள்வோம்” என்று கூறி அவன் பேச வாய்திறப்பதற்குள் யான் பொய்யாம் இவ்வகில் அழிதற்குரிய எனதுடலைப் பேணுங்தொழிலில் ஈடுபடச் சென்றேன்.

இரவு, உணவு கொண்டதும் படுக்கையிற் படுத்த படியே அன்று வந்த நம் “கலாநிலயக்” கிழமை இதழைப் பார்த்துக்கொண்டே யிருந்தேன். அதற்கு முன்பு வந்தமுன்று வார இதழ்களிலும் வெளிவந்

துள்ள “சொன்னால் விரோதம்” என்ற தலையங்கத் தின் தொடர்ச்சியே இவ்வாரத்திலும் வந்திருந்தது. முதன்முதல் அத்தலைப்பைக் கண்ணுற்றும் “என்ன சொன்னால் விரோதம்” என்று யானே என்னை வினவிக்கொண்டேன். உடனே என் அறிவு, “பொறுமையாக அக்கட்டுரை முழுவதும் வாசி; பின்னர் இன்னதென்று அறிவாய்” என்றது. தக்க சமயத்து உற்றுகூறித் தெரிவித்த என் அறிவுக்கு ஓர் வணக்கமளித்துத் தொடர்ந்துபடிக்கலானேன். கலாநிலயத் தலையங்கங்களைப் பல முறை ஆழந்து படிப்பினன்றி அவற்றின் பொருளை என் சிறுமதியால் உணர்வது அரிது. யான் ஒருமுறை படித்ததும் பின்னர்ச் சிந்திப்போம் என மற்றவற்றைப் படிக்கத் தொடங்கினேன். கம்பராமாயணக் கட்டுரையில் பின்வரும் பாக்கள் என் மனதில் நன்கு பதிந்தன.

“உலக மெல்லாம் பின்னிமுதற் பாசம் வீசித், துன் னருந் தவத்தி னெய்துந் துறக்கம்போற் ரேண்றிற் றன்றே.”

குழுமி மேகங்கள் குழுமின் குவிர்துளி கொணர்ந்த முழுவில் வேடரும் முனிவரின் முனிகிலர் உயிரைத் தழுவி நின்றன பசியிலபகையில தணிந்த உழுவை யின்மூலை மானிளாங் கன்றுகள் உண்ட

“கால மின்றியுங் கணிந்தன கணிநெடுங் கந்த மூல மின்றியு முளைத்தன நிலனுற முழுதுங் கோல மங்கைய ரொத்தன கொம்பர்க் ஸிம்பர்ச் சீல மன்றியுஞ் செய்தவம் வேறுமொன் றளதோ.”

பின்பு அத்தலையங்கத்தைச் சிந்தித்தேன். “மனிதர் மனிதராகத்தான் இருப்பார்கள். ஆதலால் இந்தச் சட்டம் இந்தச் சீர்திருத்தம் வேண்டும் என்னுமல் “கயவர் குணம் இவ்வாறு இருக்கின்றது. ஆதவின் இந்தச் சட்டமும் சீர்திருத்தமும் வேண்டும்” என்று சிலர் துவக்குவாராயின் இவைகளின் நோக்கும் போக்கும் வேறேர் வழியதாகும். ஏனெனில் கயவர், கயவராகவே இருந்துதீரவேண்டும் என்னும் நியதி எங்கும் இல்லையே. நோய் நிலையை நோய்நிலை யென்றுணராமல், அதுவேதான் இயற்கையாகிய நேர்நிலை என நினைத்து அதற்குத் தக்கபடி மற்றவைகளையமைப்பதற்கும், இதற்கெதிர் நோயை நோயே என்று தெரிந்து அந்நோய் நீங்கீச் சகநிலை யடைவதற்குரியவைகளை முயல்வதற்கும் இடையே கிடக்கின்ற வேற்றுமை கிறியதன்று.” [தொகுதி 6. பக்கம் 42]

“கோயிற் கதவை வேறேர் இனத்தவர்க்கு அடைத்துவைத்தால் என்—இது மானிட இயற்கை யென்னும் அமைதியில் ஒருவருக்கும் பரிபவமின்றி அடங்கிவிடாதோ.....உணவுகேட்டு வருபவரை மறுத்தனுப்புவதே இயற்கையென்றும், வேண்டியபடி அளிக்க இசைவது பரிகசமென்றும் அமைந்திருக்கும் இவ்வாழ்க்கையை உயர்த்தத் தகுவன தீண்டாமை யனைய சீர்திருத்த முயற்சிகள் அல்லவென்பதைச் சொன்னால் விரோதமாயினும் சொல்லாமற் றீலாமோ”? [தொகுதி 6. பக்கம் 62]-இவை போன்ற சில பகுதிகள் என் அறிவைக் குழப்பமுறச் செய்தன. “மனிதர் மனிதராகவே இருத்தல், கயவர்குணம், கயவர் கயவராகவே இருத்தல், நோய்நிலை, சகநிலை, இச் சொற்றெடுர்கள் எவற்றே இயைபுடையன? தன் இளத்தவர்க்குத் தன் வீட்டுக் கதவை யடைத்துக்கொயிற்கதவை வேறு ஓர் இனத்

தவர்க்குத் திறக்கச்சொல்பவரினும், தன் வீட்டுக் கதவை தனக்கே உரிமையாக வைத்துக்கொண்டு கோயிற் கதவையும், வேறேர் இனத்தவர்க்குத் திறக்க மறுப்பவர் எத்திறத்தார்? தீண்டாமை நோய்

நிலையா சுகநிலையா? என்பன போன்ற பல எண்ணங்கள் என் மனதில் நிகழ்ந்தன. எனது அறிவு கலக்க முற்றது. கலக்கத்தால் அயர்ச்சி மிக்கது. அயர்ச்சி தூக்கமாக முடிந்தது. (தொடரும்)

அப்பர்

அப்பரும் அறுபத்துநான்கு கலைகளும்—30. வியாகரணம்

[249-வது பக்கத் தொடர்ச்சி]

(VII) அப்பரும் முற்றிய வகரமும்

(I) முற்றியலுகர ஒசைச் சிறப்பு

திருநாவுக்கரசு நாயனார் பாடிய தேவாரம் முற்றும் இசைத்தமிழ் விரவிய செய்யுட்களாகையால், உலகியல் வழக்கில், அதாவது வசனத்தில், வரும்சொற்களின் ஒசையை விளக்கும் உதாரணங்கள் சிலவற்றைப் போகாணலாம். கு, சு, டு, து, பு, று என்னும் ஈருனது தனிக்குறிலொழிந்த ஏளைய உயிரெழுத்துக்களுக்குப் பின்னும், மெய்யெழுத்துக்களுக்குப் பின்னும் வருமாயின், அவ்வுகரம் குற்றியலுகரமே யெனச் சிற்றிலக்கணங்கள் செய்யும் போதனை, பேரிலக்கணத்தில் அத்துணைப் பயன்படாதென்பதை முன்னரே கண்டோம். ‘நுந்தை’ என்னும் முறைப்பெயரின் ‘நு’ கரத்தின்மேல் நின்ற உகரம், குற்றியலுகரமென்றும் கண்டோம். இவ்வாறு மெல்லெழுத்தை, குற்றியலுகரம் ஊர்ந்துவரக்கூடுமாயின், இடையெழுத்தை யும் ஊர்ந்துவருதல், இசைக்கு ஒவ்வாதது அன்றும். மாத்திரையியவில் சமயத்திற்குத் தக்கவாறு மாறுபடும் தன்மையுள்ள இசைக்கு ஒத்த விளியின் இயற்கையிலும், இப்பரிசு ஒருவாறு விளங்கலாகும்.

தொல்காப்பியனார் விளிமரபில் பின்வரும் விதிகளைக் கூறுகின்றார்:—

“வினியெனப் படிப் கொள்ளும் பெயரோடு

தெளியத் தோன்று மியற்கைய வென்ப”

(தொல் - சொல் - 118)

“அவ்வே

இவ்வென வற்தற்கு மெய்பெறக் கிளப்ப”

(ஷ 119)

அவைதாம்

“இ, உ, ஐ, ஓ வென்னு மிறதி

யப்பா னன்கே யுயர்தினை மருங்கின்

மெய்ப்பொருள் சுட்டிய விளிகொள் பெயரே”

(ஷ 120)

என்று கூறிய பின்னர், அவற்றுள்

“உகரங் தானே குற்றிய அுகரம்”

(ஷ 123)

என்று வரையறுக்கின்றார். இதற்குச் சேனுவரையர் பின்வருமாறு பொருள் கூறுகின்றார். “மேற் கூறப் பட்ட உகரமாவது குற்றியலுகரம் என்றவாறு. திரு, திருவே எனச் சிறுபான்மை முற்றுகரவிறு முளவேனும், ஒதிய முறையானே விளியேற்பன குற்றுகரவிறே யாகவின் குற்றியலுகர மென்றார்.” திருவேயென்னும் விளி தேவாரத்திலுள்ளது:—

“திருவே! யென் செல்வமே தேனே! வானேர் செமுஞ்சட்டே” என்னும் திருவாவுடுதுறைத் திருத்தாண்டகச் செய்யுளில் “திருவே” என்னும் சொல்

வில் ரகரத்தின் மேல் நின்ற உகரம் அஃகி வெளிப்பது இப்பாசரத்தைப் பாடுமேபோது நன்கு விளங்கும்.

இதன்றியும் “வேந்து” என்பது ஏகாரம் பெற்று விளியேற்பது போல் ‘கதவு’ என்பதன் ஈற்று உகரமும் ஏயொடு சிவனுதலால் “கதவே!” என்பதில் அவ்வகரமும் குற்றியலுகரம் ஆகும். விளி ஏற்காத சொல்லாகிய நிலையில் கதவு என்பதின் உகரம் முற்றியலுகரமாகும். இவ்வாறு குற்றியலுகரம், முற்றியலுகரமாவதும், முற்றியலுகரம் குற்றியலுகரமாவது மான தொடர்நிலைச் சந்தர்ப்பங்கள் பல உள். இவற்றுள் குற்றியலுகரமாய்க் கொள்வதா, முற்றியலுகரமாய்க் கொள்வதா, என மயங்காதவண்ணம் மாணவர்களுக்குத் தொல்காப்பியனார் சில இடங்களைச் சிறப்புகையாற் காட்டினார். அவை வருமாறு:—

(1) “ஒன்றறி கிளவி தறட ஓர்ந்த குன்றிய அுகரத் திறுதி யாகும்”

(தொல் - கிளவியாக்கம். 8)

(உ - ம) ‘மிலிர்வது’ என்னுமிடத்து வினையானது ஒன்றன்பாலைத் தெரிவிக்கின்றது. பால்பகா அஃறினைப் பெயர்களைப் பகுத்தறிய வினையே பயன்படுவதால் ‘ஒன்றறி கிளவி’ என்றது முக்கியமாய் வினைச் சொல்லை யெண்ணியே மொழியப்பட்டதென நாம் கொள்ளலாம்.

“பொன்போல மிலிர்வதோர் மேனியினீர் புரிபுன்சடையீர் மெலியும் பிறையீர்!” என்றவிடத்து “மேனி” என்பது ஒன்றன்பால் என்பதைப் பகுத்தறிய மிலிர்வது என்னுமில்லையேபயன்படுவதால், அத்தகைய ஒன்றறி கிளவி, து, று, டு என்னும் ஈற்றினைப் பெற்று வருங்காலை, அவை எத்துணை யெழுத்துக்கள் தொடர்ந்து வரினும், குற்றியலுகரமென்றே கொள்க. “ஒன்றறி கிளவி குற்றியலுகரத் திறுதியாகும்” என்றதால்வினைமுற்றே அத்தகைய கிளவியென்பதை யும் நாம் அநுமானிக்கலாம். தகர வகரம் மூன்று காலங்களும், வினைக்குறிப்பும் பற்றி வருதலும், றகர வுகரம் இந்த காலமும் வினைக்குறிப்பும் பற்றி வருதலும், டகரவுகரம் வினைக்குறிப்பே பற்றி வருதலுமாகிய வேறுபாடுடைமையால், த, ட, ற ஓர்ந்த குற்றியலுகரமென வெடித்துக் காட்டினார். ஒன்றன்பாலைக் காட்டும் பெயர்ச்சொல்லாயினும் து, று, று என்னும் ஈற்றின் பயனால் பாலை விளக்குமாயின், அத்து டு றுக்கள் குற்றிய அுகரமாகும். (உ - ம) கடு என்னும் சொல்லில், ‘டு’ என்பது ஒன்றன்பாலைக் குறிக்க அங்கு நிற்கவில்லையாதலால், இவ்வுகரம் முற்றியலுகரமேயாம்.

“கடுப்பொடி யட்டி மெய்யிற்

கருதியோர் தவமென் றெண்ணி

வடுக்களோ டிசைந்த நெஞ்சே
மதியிலி பட்ட தென்ன !
மகேக்களில் வாளோ பாயுந்
திருவையா றமர்ந்த தேனை
அடுத்துநின் றன்னு நெஞ்சே !
யருந்தவஞ் செய்த வாறே !
திருவையாறு - திருநேரிசை 5.

என்னும் திருப்பாசரத்தில் கடு 'வடு!, மடு', என்பன
முற்றுகரமாம்.

இத்தகைய முற்றுகரச் சொற்கள், வேறு சொற்க
ஞடன் சந்தியிற் கலந்து தொடர்மொழியாய் நிற்குங்
காலீ, இவ்வுகரத்தின் சபாவம் மாறுவதில்லை. (உ-ம்)
தட்டிடுஞ் சமண ரோடே
தருக்கிளான் றவமென் றெண்ணி
ஒட்டிடு மனத்தி னீரே
யும்மையான் செய்வ தென்னே
மொட்டிடு கமலப் பொய்கைத்
திருவையா றமர்ந்த தேனே
டொட்டிடு முன்ளத் திரே
யும்மைநா னுகந்திட் டேனே.

திருவையாறு - திருநேரிசை 3.

என்னும் அந்தப் பாசரத்தில் ஒட்டிடு, மொட்டிடு
என்னும் மொழிகளில் உள்ள ஈற்று உகரம் முற்றிய
லுகரமென்பது வெளிப்படை. இசையில் இவ்வுகரம்
ஒரு மாத்திரைக்குச் சற்று அதிகமாய் ஒலிப்பதும்
கவனிக்கலாம்.

ஆகையால் பலவெலுமுத்துக்களாலாகப்பட்ட மொ
ழியின் ஈற்றுத் து, டி, றக்கள் ஒன்றன்பாலை விளக்கப்
பயன்படுமோயின் அச்சமயங்களில், அவைஇசையில்
அஃகியொலிப்பதால், குற்றியலுகரமென் றனாந்து
ஏனைய சமயங்களில், சந்தி பிரித்துக் காணுமிடத்து

சற்று மொழியைக் கவனித்துப் பின்னரே, குற்றியலு
கரமோ, அல்லது முற்றியலுகரமோ வென்று நிச்ச
யிக்கவேண்டும். அதற்கே மேற்கண்ட கிளவியாக்கச்
சுத்திரத்துடன் இவ் வினையியற் சுத்திரத்தையும்
ஒருங்கு நோக்குக:

“ஓன் றன் படர்க்கை தறட ஓர்ந்த
குன்றிய லுகரத் திறுதி யாகும்”
தொல்-வினையியல் 217

இவ்வாறு படர்க்கை மாத்திரத்தில் குற்றியலுகரம்
பயன்படுவதோடு நிற்காமல், தன்மைச் சொல்லிலும்
“கடதற வென்னும்
அந்நான் கூர்ந்த குன்றிய லுகரமோ
டென்னே னல்லென வருஷ மேழுங்
தன்வினை யுரைக்குந் தன்மைச் சொல்லே”
தொல் - வினையியல் 203.

என்றநால் இந்நான்கு குற்றியலுகரங்களும் தன்மை
வினைக்குப் பயன்படும் என்றார். இக் குற்றுகர நான்
கும் அல்லும் எதிர்காலம் பற்றிவரும். இதைச் சேனு
வரையர் “எதிர்காலம் பற்றி * வழக்குப் பயிற்சியு
மில்லாக் குற்றுகரத்தை அங்குணம் வரும் அல்லோடு
பின்வையாது, மூன்று காலமும் பற்றிப் பயின்று
வரும் என், என்-என்பனவற்றின் முன் உம்மீற்றே
தியைய வைத்தது, செய்கென்பதுபோல செய்து
மென்பதூலம் காண்கும் வந்தேம், என வினைகொ
ண்டு முடியுமென்பதறிவித்தற்கெனக் கொள்க” என்
பார்.

* கண்டங் தான்கறுத் தான்கால னருயிர்
பண்டு கால்கொடு பாய்ந்த பரமஞர்
அண்டத் தோங்குமண் னுமலை கைதொழு
வின்டு போகுநம் மேலை வினைகளே.

திருவண்ணமலை - திருக்குறுங்தொகை 8.

தமிழ்ப் பாடம் 64.

நள வேண்பா—கவி நீங்கு காண்டம்

[254-வது பக்கத் தொடர்ச்சி]

இருதுபன்னன் குண்டினபுரம் போய்ச் சேர, வீம
ராசன் “நிபம் ஒன்றுமின்றி இப்பொழுதிவன்
எதற்காக வந்தான்” என்று வியந்து வினவியதும்,
அதற்கு அவ் வயோத்திமன்னன் “உன்னைப்பார்க்க
வேண்டுமென்ற ஆசையினால் வந்தேனே யல்லாமல்
காரணம் வேறென்று மில்லை” என்று மெல்லப் பதி
லுரைத்தும், இனிவரும் நான்கு செய்யுள்களில்
அடங்கியிருக்கின்றன.

ஆமை முதுகி லவவன் றயில்கொள்ளும்
காமர் நெடுநாடு கைவிட்டு—வீமன்றன் [ங்குற்ற
பொன்னகரி சென்றடைந்தான் போர்வேட் டெமு
மன்னகரி யொன்றுமைடையா னங்கு. 50.
பதப்பிரிவு:—ஆமை முதுகில் அலவன் துயில்
கொள்ளும் காமர் நெடு நாடு கைவிட்டு வீமன்தன்
பொன் நகரி சென்று அடைந்தான் போர் வேட்டு
எழும் கூற்றம் அன்ன கரி ஒன்று உடையான் ஆங்கு.
அன்வயம்:—போர்வேட்டு எழும் கூற்றம் அன்ன
கரி ஒன்று உடையான், ஆமை முதுகில் அலவன்

துயில்கொள்ளும் காமர் நெடுநாடு கைவிட்டு வீமன்
தன் பொன்னகரி சென்று அடைந்தான். (ஆங்கு
என்பது அசை.)

பதவுரை

போர் - சண்டையை

வேட்டு - விரும்பி

எழும் - எழுகின்ற

கூற்றம் - யமைன

அன்ன - போன்ற

கரி - (பட்டத்து) யானை

ஒன்று - ஒன்று

உடையான் - உடையவனுகிய இருதுபன்னன்,

ஆமை - அமையினுடைய

முதுகில் - முதுகின்மேல்

அலவன் - நண்டுகள்

துயில்கொள்ளும்-(அமர்ந்து)நித்திரை செய்யும்

காமர் - அழகிய

நெடு - பெரிய

நாடு - (கோசல) நாட்டை

கைவிட்டு - விட்டு நீங்கி
வீமன்தன் - வீராஜனது
பொன் - அழகிய
நகரி - குண்டினபுரத்தை
சென்று - போய்
அடைந்தான் - சேர்ந்தான்.

விரிவுரை:—பரபரப்பும் சுறுசுறுப்பும் இல்லாமல் எல்லாம் எங்கும் அமைதியோடு சாந்தமாய் அமர்ந்திருக்கின்ற நாடு கோசலநாடு என்பதைக் காட்டுவதற்கு, ‘ஆமை முதுகில் அலவன் துயில்கொள்ளும் காமர் நெடுநாடு’ என்று அது வருணிக்கப்பட்டிருக்கிறது. கம்பரும் நாட்டுப் படலத்தில், நீரிடை உறங்கும் சங்கம் நிழலிடை உறங்கும் மேதி தாரிடை உறங்கும் வண்டு தாமரை உறங்கும் செய்

[யாள்]

தூரிடை உறங்கும் ஆமை துறையிடை உறங்கும் [இப்பி]

போரிடை உறங்கும் அன்னம் பொழிவிடை உறங்கும் தோகை

என்று அந்நாட்டின் அமைதியை அழகாக வருணித்திருக்கின்றார். அத்தகைய அமைதி நிறைந்தவொரு தேயத்திற்கு அரசனுயிருக்கின்ற இந்த இருதுபன் னன்மாத்திரம் அந்நாட்டினுடைய தன்மையைச் சிறி தேனும் பெற்றவனுகாமல், தமயந்திக்கு இரண்டாம் சுயம்வாரம் என்ற வார்த்தையைக் கேட்டவுடன் விரைவிரைந்து தன் அமைதியிழந்து, “மற்றிதற்கு என்செய்கோ!” எனப் புறப்படல் ஆயினானே என்பதை எண்ணிப் புகழேந்திப்புலவர் புன்னகை புரி பவர்போல், காமர் நெடுநாட்டைக்கைவிட்டான்ன்று குறிக்கின்றார். நாடு என்பது இங்கு அந்நாட்டின் தன்மைக்குப் பதிலாகவிற்கின்றது. நாட்டைக்கைவிட்டான், என்றதால் அந்நாட்டிற்கு இயற்கையாய் உள்ள அமைதிக் குணத்தைக் கைவிட்டு இருதுபன் னன் புறப்பட்டான் என்பதை உணரலாம். அப்படிக் கைவிட்டு அவசரத்தால் ஒரு கருமத்தை எண்ணது துணிபவர்களுக்குக் கிடைக்கும்கதி நம் இருதுபன் னமகாராஜனுக்கும் கிடைக்கின்றது. “என்மேல் ஏறி கின்ற மாலை எழில் நளன்தன் முன்னே விழுந்தது காண் முன்நாளில், அன்னதற்குக் காரணந்தான் ஸது” என்று ஏமாப்படுன் முன்னே நளனுக்குச் சொன்ன சொற்களில் இப்பொழுது கட்டண்டு தவிக்கவேண் டிய பேதயாய் முடிந்திருக்கின்றன.

வெற்றித் தனித்தேரை வீமன் பெருங்கோயில் முற்றத் திருத்தி முறைசெய்யும்—கொற்றவற்றுத் தன்வரவு கூறப் பணித்துத் தனிப்புக்கான் மன்விருவு தாரான் மகிழ்ந்து

51.

கருத்து:—வீமனது அரண்மனை வாயிலில் தேரை நிறுத்தி அவனுக்குத் தன்வரவைக் கூறச் செய்து இருதுபன்னன உள்ளே சென்றுன்.

கன்னி நறுந்தேறன் மாந்திக் கமலத்தில் மன்னித் துயின்ற வரிவண்டு—பின்னையும்போய் நெய்தற் கவாவு நெடுநாட நீயென்பால் எய்தற் கவாவியாவா றென்.

52.

பதப்பிரிவு:—கன்னி நறும் தேறல் மாந்தி கமலத்தில் மன்னி துயின்ற வரி வண்டு பின்னையும் போய்

நெய்தற்கு அவாவும் நெடு நாட சீ என்பால் எய்தற்கு அவாவிய ஆறு என்.

பதவுரை.

கன்னி - புதிய

நறும் - வாசனையுடைய

தேறல் - தேஜை

மாந்தி - குடித்து

கமலத்தில் - தாமரையில்

மன்னி - பொருந்தி

துயின்ற - உறங்கிய

வரி - கோடுகளை உடைய

வண்டு - வண்டானது

பின்னையும் - மறுபடியும்

போய் - போய்

நெய்தற்கு - நெய்தல் மலரிற்கு

அவாவும் - ஆசைப்படும்

நெடு - பெரிய

நாட - கோசலநாட்டு அரசனே,

சீ - சீ

என்பால் - என்னிடம்

எய்தற்கு - வருவதற்கு

அவாவிய - விரும்பிய

ஆறு - விதம்

என் - என்ன? என்று வீமன் இருதுபன்னைக் கேட்டான்.

விரிவுரை:—தமயந்தி தனக்கு இரண்டாம் சுயம் ‘வர்மன்று இருதுபன்னைக் கொச்செய்தசுழிச்சியும் நோக்கமும் அவள் தந்தை முற்றும் அறியானுயினும் ஒருசிறிதேனும் உணர்ந்திருப்பானே யாதோவென்று நினைக்கும்படி இச்செய்யுளில் அவன் இருதுபன்னை அழைக்கின்ற சொற்கள் அமைந்திருக்கின்றன. ‘தாமரையின் தேஜைக் குடித்து மிக்க அமைதியுடன் நித்திரை செய்துகொண்டிருந்த வண்டு, அதனின்று எழுந்து நெய்தல்மலில் உள்ள தேஜைக்கு ஆசைப்பட்டுப் போகின்ற தன்மைவாய்ந்த நாட்டையுடைய வனே’ என்று இருதுபன்னை வீமன் அழைக்கின்ற இவ்வாசகத்தில் உள்ளுறை உவமம் ஒன்று அடங்கி யிருக்கலாம். ஆனால் ஒரு வித்தியாசம். கோசலநாடோ அமைதியுடைய நாடென்பதும் அதன்கண் வசிக்கின்ற ஜீவன்கள் தாம் இருக்கும் இடத்திலேயே இருக்கின்ற இன்பங்களை அனுபவித்துச் சுகமாக இருக்கும் குணத்தையுடையனவென்பதும் யாருவம் அறிந்திருப்பார். வீமனுக்கும் அது தெரிந்திருக்கும். ஆயினும் அந்த இயற்கைக்குமாருக வரிவண்டு இங்கு நெய்தலுக்கு அவாவுவதாகக்கூறப்பட்டுள்ளது. இது தான், இக்காலம் எல்லாம் அவலமாய்ப் போவதற்குக் காரணமாய் அமைந்ததென்று தாயுமானவர் கூறி யிருக்கும் “ஒன்றைவிட்டு ஒன்றைப் பற்றுகின்ற” குணம். இந்தக் குணம் கோசலதேசத்திற்கு இல்லையென்பது தெரிந்திருக்கவேண்டிய வீராசன் அஃது இருப்பதாகக் கூறுவானேன்! இருதுபன்னன் தமயந்திக்கு அவாவித்தான் வந்திருக்கின்றன் என்பதை வீமன் ஒருவாறு ஊகித்திருந்தானென்பது உண்மையெனக் கொள்வோமாயின் அவன் இவ்விதம் உரைப்பது இயற்கையாம். கோசலநாட்டு அரசன் ஒன்றை விட்டு ஒன்றைப்பற்ற விரைந்து வந்துளான். அரசன் எவ்வழி அவ்வழி குடிவழி, என்ற நியாயத்திற் கின

ங்க, இதுவரையில் தத்தம் நிலையில் தாம்தாம் பிற மாது சீவ்கோடிகள் யாவும் அமைதியோடும் வைகிய கோசலநாடு, இவ்வரசன் ஆட்சிக்குள் வந்தவுடன் தன் தன்மைமாறி அமைதியையிழுந்து யாவும் திரித ரப்புகுந்திருக்கவேண்டுமென்று உனகித்து வீமன்இவ் விதம் அந்நாட்டை வருணித்திருப்பினும் இருக்கலாம். சாதாரணமாக நாட்டினுடைய தன்மையைத் தலைவன்மீது சார்த்துவது உள்ளுறை உவமையின் இலக்கணம். இங்கேயோ தலைவன் தன்மையை நாட்டிற்குச் சார்த்திப் பேசிய நுண்ணியதொரு நயத்தைக் காண்கின்றோம்.

இவ்வாறு நாம் அமைதிபெறப் பொருள் கொள் என்ற போன்று, ‘ஆமை முதுகில் அலவன் துயில் கொள்ளும் நாடு’ என்று முன் புகழேந்தி உரைத்த தற்கும், ‘வரிவண்டு பின்னையும் போய் நெய்தற்கு அவாவும் நெடுநாடு’ என்று வீமன் உரைப்பதற்கும் முரண் ஏற்படும்.

சுயம்வரத்திற்குத் தான் வந்திருப்பதாகக் கருதி பிருக்கும் இருதுபன்னை, “நீ எதற்காக வந்தனே” என்று வீமன் வினவியபோது பதிற்சொல்ல முடியா மால் அவன் நாக்கு வறண்டிபோயிருக்கவேண்டும். இருப்பினும் இவன் உலர்ந்த வாபைச் சிறிது நனைத் துக்கொண்டு தாழாமல் பதிலுரைத்தான்.

இன்றுண்ணைக் காண்பதோ ராதரவால் யானின்னன் மன்றன் மலர்த்தாராய் வந்தடைந்தேன்-என்றுங் ஒளியார்வேற் கண்ணுமே ஒள்ளாந் துரப்பத் தெளியாது முன்போந்த சேய்.

பதப்பிரிவி:—இன்று உண்ணை காண்பது ஓர் ஆதரவால் யான் இங்குண் மன்றல் மலர் தாராய் வந்து அடைந்தேன் என்றுங் ஒளி ஆர் வேல் கண்ணுமேல் உள்ளம் துரப்பத் தெளியாது முன்போந்த சேய்.

அண்வயம்:—ஒளி ஆர் மேல் கண்ணுமேல் உள்ளம் துரப்பத் தெளியாது முன்போந்த சேய், “மன்றல் மலர்த் தாராய், இன்று உண்ணைக் காண்பது ஓர் ஆதரவால் யான் இங்குண் வந்து அடைந்தேன்” என்றுங்.

பதவுரை

ஓளி - பிரகாசம்
ஆர் - பொருந்திய

வேல் - வேலைப்போன்ற [பால் கண்ணுமேல் - கண்களையுடைய தமயங்தியின் உள்ளம் - கருத்தானது தூரப்ப - செலுத்த (அதனுல்) தெளியாது - ஆராயாமல் முன்போந்த - முன்வந்த சேய் - குரமவேள் அணைய இருதுபன்னன், “மன்றல் - வாசனை பொருந்திய மலர் - மலர்களால் தொடுத்த தாராய் - மாலையை அணிந்த வீமராஜனே, இன்று - இன்றைக்கு உன்னை - உன்னை காண்பது - பார்க்கவேண்டுமென்றதாகிய ஓர் - ஒரு ஆதரவால் - விருப்பத்தால் இங்கன் - இவ்விடத்தில் (அல்லது இவ்விதம்) வந்து - வந்து அடைந்தேன் - சேர்ந்தேன்” என்றுங் - என்று கூறினான்.

விரிவுரை:—நகரி யொன்றும் அலங்கரித்திருக்கப்பெறுமையாலும், ‘எங்கு வந்தனை’ என்று வீமன் கேட்ட கேள்வியாலும் பித்தன் தான் என்னகாரியம் செய்துவிட்டானென்பது இருபன்னலுக்கு வெட்ட வெளியாயிருக்கும். ஒருவனிடத்தில் பணம் கடன் வாங்கிப்போகலாமன்று வந்தவன், தான்வந்த காரியம் பயன்படாதென்பதைக் குறிப்பினால் தெரிந்து கொண்டுவிடுவா னால், ‘நீ எங்கு வந்தாய்’ என்று கேட்டதற்குப் பதிலாய், “ஒன்றுமன்று, சம்மா, உன்னைப் பார்த்துவிட்டு போகலாம் என்று வந்தேன், அவ்வளவுதான்” எனச் சொல்கின்ற மாநுட இயற்கைக்கும் பொருந்தி யிருக்கின்றது இருதுபன்னன் இங்குச் சொல்கின்ற சொற்களும், திடீரென்று முன்பின் சொல்லாமல் தூதும் போக்காமல் ஒரு தேசத் தரசன் இன்னென்றுதேசத் தரசனைப் பார்ப்பதற்கு ஆசைப்பட்டு வந்துள்ளார்கள் என்பது நம்பத்தகுந்ததன்று. ஆயினும் வேறு என்ன சொல்வான் பாவும் அபோத்திமன்னன். தன்பாகன் அருகிலிருந்திருப்பானாலும் அவன் முகத்தைத்தான் பார்க்கத் தாரியாது தவித்திருப்பான்.

யாப்பிலக்கணம்

[237-வது பக்கத் தொடர்ச்சி]

செய்யுள்—கலிப்பா

பன்னிரண்டாம் இதழில் ஆசிரியப்பாவின் இலக்கணமும் அதன் வகைகளையும் பற்றிக் கற்றோம். இனிக் கலிப்பாவிற்குரிய இலக்கணத்தையும் அதன் வகைகளையும் பற்றிக் கற்போம்:

கலிப்பாவுக்குரிய ஒசைதுள்ளால் ஒசை எனப்படும். இப்பாவில் எல்லாச்சீர்களும் கலந்து வருமாயினும், நிரையசையான் முடியும் இயற்கீரும், நேரசையை இடையிற் பெற்றுவரும் வஞ்சிச்சீரும், வெண்கிரும் ஏற்பனவாம். இவற்றுள் நிரையசை முதலில் வரும் வெண்சீர்கள் மிகுமெனக் கொள்க. இப்பாவில் கலித் தளையேன்றிப் பிற தளைகளும் விரவி வரும். இப்பா

நாற்சொரா னமைந்த அளவடியால் நடைபெறும். இப்பாவின் வகை பத்தாம். அவை 1. நேரிசை யோத்தாழிசைக் கலிப்பா, 2. அம்போதரங்க ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா, 3. வண்ணக ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா, 4. தரவுகோச்சகக் கலிப்பா, 5. தரவினைக் கோச்சகக் கலிப்பா, 6. சிலிருழிசைக் கோச்சகக் கலிப்பா, 7. பங்குருழிசைக் கோச்சகக் கலிப்பா, 8. மயங்கிசைக் கோச்சகக் கலிப்பா, 9. வெண் கலிப்பா, 10. கலி வெண்பா என்பன வாம்.

இக்கலிப்பாவுக்குரிய உறுப்புகள் முதல் உறுப்பு எனவும், துணை உறுப்பு எனவும் இருவகைப்படும். முதலுறுப்பாவன, தரவு, தாழிசை என்னும் இரண்

டாம். துணையுறுப்பாவன, தனிச்சோல், சுரிதகம், வண்ணகம், அம்போதரங்கம் என்னும் நான்காம். இவற்றுள் எல்லா உறுப்பின் பொருளையும் தொடுத் துக்கொண்டு தந்துமுன் நிற்பது தரவாம்; தரவில் தாழ்ந்து இறுவது தாழிசையாம்; ஒரு சொல்லாய்ப் பொருள் நிர்மபித் தனியே நிற்குஞ் தனிநிலையே தனிச் சொல்லாம்; ஓரிடத்தில் ஒடுகிற நீரானது, குழியாகி அம் திட்டாகிளும் சார்ந்த இடத்தில் சரிந்து ஒலிவ தைச் சுரிந்து என்றும் சூழி என்றும் வழங்குவது போலத்தான் கலியோசையால் வருகிறது வெள்ளையானும் ஆசிரியமானுமாய்த் தக்கதொரு பொருளை உட்கொண்டு நிற்பது சுரிதகமாம்.

தரவும் தாழிகையும் கலித்தளை வெண்டளை என்னும் இருதளைகளும் விரவி அளவடி இரண்டும் இரண்டின் மிக்கும் பெற்று நடைபெறும். தரவு, எருத் தம் என்பன ஒரு பொருளன. தாழிசை, இடைநிலைப் பாட்டு என்பனவும் ஒரு பொருளன.

வண்ணகம் என்பது, அளவடி முதலாக எல்லா அடியானும் நான்கடியிற் குறையாமலும் எட்டடியின் மிகாமலும் வருமெனக் கொள்க. வண்ணகம், முடுகியல், அராகம், அடுக்கியல் என்பன ஒரு பொருளன.

அம்போதரங்கம் என்பது, கரை சாரக் கரை சார ஒரு காலைக்கு ஒருகால் சுருங்கி வரும் நீர்த் தரங்கம் போல நாற்சீரடியும், முச்சீரடியும், இருசீரடியுமாகப் பேரேண், அளவேண், இடையேண், சீற்றேண் எனும் நான்குறுப்போடு வருவது. அவற்றுள் அளவடி ஈரடியாக இரண்டு வருவது பேரேண்ணும்; அளவடி ஈரடியாக நான்கு வருவது அளவேண்ணும்; சிந்தடி ஈரடியாக எட்டு வருவது இடையேண்ணும்; குறளடி ஈரடியாகப் பதினாறு வருவது சீற்றேண் ணும். இவற்றுள் எட்டும் பதினாறுமாக வரும் இடையேண்ணும் சிற்றெண்ணும் சுருங்கி நான்கும் எட்டு மாய் வரவும் பெறுமெனக் கொள்க. (அம்போதரங்கம் - நீரில் தோன்றும் அலை) பேரெண்முதலியவை அசையடி, பிரிந்திசைக் குறள், சோற்சீரடி எனவும் வழங்கப்படும்.

சுரிதகம் என்பது ஒரு செய்யுளில் மேற்கூறிய வற்றுள் வரவேண்டுவனவாகிய உறுப்புகளை வருவித்து, ஒரு சீரால் அமைந்த தனிச் சொல்லும் வந்தபின், மூன்றடி முதலாகப் பல அடியால் வரும் அகவலாம். ஒவ்வொரிடத்துச் சுரிதகம் வெண்பாவாலும் அமையும். சுரிதகம், சூழியம், அடக்கியல், வாரம், வைப்பு, போக்கியல் என்பன ஒரு பொருளன.

1. நேரிசை ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா:—ஒரு தரவும் மூன்று தாழிசையும், தனிச் சொல்லும், சுரிதகமும் உறுப்பாகப் பெற்று நடைபெறுவது நேரிசை ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா எனப்படும்:

(a) நேரிசை ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா
(தரவு)

வாணைஞ்கன் பனிக்கர
வண்ணம்வே ரூப்த்திரிந்து
தோணைஞ்சு தகைதுறந்து
துன்பங்கூர் பசப்பினவாய்ப்

ஒன்னேஞ்கு முலைகண்டும்
பொருட்பிரிதல் வலிப்பவோ.

(தாழிசை)

குருடைய குங்கடங்கள் சொலற்கரிய என்பவால் பிருடைய நலங்தொலையப் பிரிவாரோ பெரியவரோ? சேஞ்சைய குங்கடங்கள் செலற்கரிய என்பவால் நானுடைய நலங்தொலையநடப்பாரோ நலமிலரோ? சிலம்படைந்த வெங்கானம் சிரிலவே யென்பவால் புலம்படைந்தஙலங்தொலையப் போவாரோ பொருளிலரே

(தனிச்சோல்)

எனவாங்கு,

(சுரிதகம்)

அருளேனு மிலராய்ப் பொருள்வயிற் பிரிவோர் பன்னெடுங் காலமும் வாழியர் பொன்னெடுங் தேரொடுங் தாஜையிற் பொலிந்தே. இஃது ஆசிரியச் சுரிதகத்தால் முடிந்த நேரிசை ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா.

(b) நேரிசை ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா

(தரவு)

முத்தொடு மணிதயங்கு முக்குடைக்கீழ் முனிவனைய் எத்திசையும் பல்லுயிர்க ஸின்புற வினிதிருந்து பத்துறு காவதம் பகைபசி பிணிந்கக உத்தமர்கள் தொழுதேத்த ஒளிவரை செலவினோய்!

(தாழிசை)

எள்ளைந்து மிடரின்றி

ஏழில்மாண்ட பொன்னெயிலின்
உள்ளிருந்த உன்னையே
உயிர்த்துணையென் றடைந்தோரை
வெள்ளில்சேர் வியன்காட்டுள்

உறைகென்றல் விழுமதோ?

குணங்களின் வரம்பிகந்து

கூடிய பன்னிரண்டு
கணங்களும்வந் தடியேத்தகக்
காதலித்துண் னடைந்தோரைப்
பினம்பிறங்கு பெருங்காட்டில்

உறைகென்றல் பெருமமயோ?

விடத்தகைய விளைக்கி

வெள்வளைக்கைச் செந்துவர்வாய்
மடத்தகைய மயிலையார்
வணங்களின் னடைந்தோரைத்
தடத்தகைய காடுறை

என்பதுநின் தகுதியோ?

(தனிச்சோல்)

எனவாங்கு,

(சுரிதகம்)

எனைத்துணையை யாயினு மாகமற் றன்கண்
துணைத்துணையுங் தீயவை யின்மையிற் சேர்தும்
வினைத்தொகையை வீட்டுக் கென்று.

இது நான்கடித் தரவும், மூன்றடித் தாழிசையும், தனிச் சொல்லும், வெள்ளைச் சுரிதகமும் பெற்று முடிந்த நேரிசை ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா.

அறிக்கை:—கலாநிலயத்தில் மதிப்புரை வரைவதற்குப் புத்தகம் அனுப்பவார் ரூ. 10 கட்டணம் செலுத்த வேண்டும். அப்பொழுதே புத்தகத்தின் குணங்களையுங் குற்றங்களையும் ஆய்ந்து எழுதுவோம். இல்லையேல் புத்தகத்தின் வரவுமாத்திரம் குறிக்கப்படும்.

காற்று மனி

Shakespeare—“The Tempest”

அங்கம் 1. களம் 2.

[230-வது பக்கத் தொடர்ச்சி]

ப்ராஸ்ப்டீரோ:-ஒகோ, அப்படியோ அவளீ? (1) யாவதா யிருந்தாய் என்பதை நீ மறக்கமறக்க முன் மாத மொருமுறை நான் எடுத்தெழுத்துச் சொல்லவேண் மே. பாழுமிச்சுனியகாரி வைகொராக்ஸ், (2) நானுவித தீமைகருக்காகவும், மக்கள் செவிளைச் சார்வதற்கும் அடுக்காத கொடிய சூனியங்களுக்காகவும் ஆர்ஜியரிலிருந்து (3) அகற்றப்பட்டாள். இதனை அறிவாய் நீ. அவள் செய்த ஒன்றின் பொருட்டு அவனது உயிரினை வாங்காது விட்ட னர் அவர் (4). இது உண்மையன்றே?

ஏரியல்:—ஆம், ஐயா.

ப்ராஸ்ப்டீரோ:—கருப்பத்தோடு அந்தீக்கண் கிழம் இவ்விடம் கொண்டப்பெற்றால் (5). மாலுமிகள் அவளை இங்கு விட்டுச் சென்றனர். நீயே விளம் பிக்கொள்ளும் வண்ணம் என் அடிமையாகிய நீ அப்பொழுது அவனுக்கு ஏவாளனாலு யிருந்தனை (6). மண்ணிற்கே இயன்றதாகி (7) அருவருப்ப தற்குரிய அவள் கட்டளைகளை நடத்துவதற்கு ஒவ்வாத வோர் நுண்மைவாய்ந்த ஆவி நீயாத வின், (8), அன்னவள் ஆக்கினைகளை மறுத்திட, வலிமிகவுடைய தன் மற்ற ஊழியர்களின் உதவி கொண்டு, தணியாத தன் வெஞ்சினத்தால் உன் னை யோர் பிளவுடைப் பனைமரத்துள் அடைத்து விட்டாள். (9). ஆண்டோர் பன்னிரண்டு அப்பிள வினுள் சிறைப்பட்டு நீ கிடந்தாய். அக்கால அளவிற்குள், உன்னை அவ்விடமேவிட்டுவிட்டு, அவள் மாய்ந்தாள். (10). அங்கிருந்து நீ, எந்திரச் சக்கரங்கள் உராய்வதனினும் வேகமாய் மறுகும் உன் புலம்பல்களைப் போக்கியிருந்தனை, (11) அப்பொழுது இத்தீவு, இங்கு அவள் ஈன்ற அப்பிள்ளை தவிர, - குரூரக்கிழத்தின் வயிற்றுச் சொரிநாய்க்குட்டி அது-மானுட ஏருவத்தின் பெருமைபெற்றதில்லை (12).

ஏரியல்:—ஆம், காலிபன் அவள் பிள்ளை.

ப்ராஸ்ப்டீரோ:—ஏ, மந்தி நான்தான் சொல்கின் ஹேனே. (13) அவன்தான், இப்பொழுது என் வேலையில் வைத்துக்கொண்டிருக்கின்ற அந்தக் காலிபன், - எத்தகைய வேதனையில்நீ யிருக்க யான் கண்டேன் என்பதை நீயே நனியறிவாய்; நின் மறுகல்கள் கோனுப்பகளை ஊளையிடச் செய்தன, என்றாஞ்சினமருக் கரடிகளின் மார்பிளை ஊட்டிருவிச் சென்றன; நிரயத்திற் காளாகியவர்மீது நிறுவதற்குரிய வேதனையன்றே அது. மறுபடி அதனை வைக்கொராக்ஸ் மாற்றமாட்டா தவளாயினாள். நான் இங்கு வந்து உன் வருத்தத்தைக் கேட்டபோது, அப்பனைமரம் அங்காந்து உன்னை வெளியேவிடச் செய்தது என்னுடைய கலைவன்மையே (14).

ஏரியல்:—தலைவ, நின்கு வந்தனம்.

ப்ராஸ்ப்டீரோ:—இனி நீ முனுமுனுப்பாயாயின், கருங்காலி மரத்தைக்கிழித்து, பன்னிரு மாரினி ஊளையிட டொழிக்கும்வரை அதன் கணுவுடைக்குடர்களில் உன்னைக் கடாவி விடுவேன்.

1. அவளைப்பற்றி உனக்கு இவ்வளவேனும் கிணவு இருக்கின்றதா? —என்று ஏரியலைப் பரிசுகின்றன.

(2) ‘இழைத்த’ என்னும் ஒரு சொல் இங்குத் தொக்கிருக்கின்றது.

(3) தன் மங்திரத்தால் சனங்களுக்குப் பலவித தீமைகள் செய்ததற்காகவும், கேட்பதற்கும் பயங்கரமான மிகக் கொடிய சூனியங்கள் வைத்ததற்காகவும் இவளை ஆர்ஜியரிலிருந்து தூரத்திலிட்டார்கள்—என்பது பொருள்.

(4) இவள் செய்த ஏதோவொரு நல்ல காரித்தைக் கருதி இவளைக் கொல்லாமல் தூரத்திலிட்டனர்—என்பது பொருள்.

(5) வைக்கொராக்கலை இத்தீவில் கொணர்ந்து விட்டபோது அவள் கருப்பமுற்றிருந்தாள்—என்பது பொருள்.

(6) இப்பொழுது என் அடிமை நீ என்று சொல்லிக் கொள்கின்றாய்; அப்பொழுது வைக்கொராக்வின் ஊழியரை இருந்தாய்—என்பது பொருள்.

(7) மன்னிற்கே இயன்றதாகிய கட்டளைகள்—யாரிய நோக்கமின்றி மிகவும் இழிவான காரியங்களைச் செய்யும்படி அவள் ஏவிய கட்டளைகள். அவை அருவருக்கத்தக்கணவும் ஆம்.

(8) நுண்மை வாய்ந்த ஆவின் மற்ற ஆவிகளைப்போல் முருட்டுத்தன்மை வாய்ந்தவன்லை நீ, மென்மையான குணங்கள் வாய்ந்தவன். ஆதலால் அவள் இட்ட கட்டளைகளைச் செய்ய நீ ஒவ்வவில்லை.

(9) நீ மறுத்ததற்குத் தண்டனையாகத் தன் ஏவலில் இருங்த மற்ற ஆவிகளைக் கொண்டு உன்னை ஓர் பிளைமரப் பிளவில் சிறையடைத்துவிட்டாள்.

(10) நீ அங்குப் பன்னிரண்டு ஆண்டுகள் சிறைக்கிடந்தாய், அதற்குள் அவனும் இருந்துவிட்டாள்.

(11) எந்திரத்தின் சக்கரங்கள் சுழலும்போது ஒன்றே தொன்று இடைவிடாமல் உராய்வதுபோல், நீயும் அப் பனைமரத்தின் பிளவிற்கிடந்து மறுகி மறுகி இடைவிடாமல் புலம்பிக்கொண்டிருந்தாய்—என்பது பொருள்.

(12) அப்பொழுது இத்தீவு மானுட ஏருவத்தின் பெருமை பெற்றதில்லை. என்று கூட்டிக்கொள்கூடுமனிதர் ஒருவரும் இத்தீவில் விடுத்தில்லை என்பது பொருள்.

எனினும், கருப்பமுடன் இங்கு விடப்பட்ட வைக்கொராக்ஸ் பெற்ற ஒரு பிளைஒன்று இருங்கது. அதனை மனிதன் என்று சொல்வதற்கியலாது. செர்ரி பிடித்த ஒரு குட்டி நாய் என்றே அதனைக் கூறவேண்டும்—என்பது பொருள்.

(13) ஏ மங்கபுத்தி யுடையவனே, நான்தான் சொல்கின்றேனே, எதற்கு நீ கூடக்கூடப் பேசவேண்டும்—என்பது இதன் பொருள்போலும்.

(14) வைக்கொராக்ஸ், உன்னை வைத்த அக்கொடிய துணப்தினின்று உன்னை விடுவிக்கக் கூடாதவளாக, நான் வந்தபின் அன்றே என்னுடைய மங்திர பலத்தி னல் உன்னை விடுவித்தேன்—என்பது பொருள்.

அவள் இருந்துவிடப்படியானால் மாற்றமாட்டாதவளா யினோ, அவ்வது, மாற்றுதற்குரிய மங்திரம் போதாமையாலோ—என்பது விளங்குவதின்றி இரண்டிற்கும் பொருங்கும்படி இவ்வரை நிகழ்கின்றது.

நைகத்தில் வீழும்படி சபிக்கப்பட்டவர்களுக்கே உரிய வேதனைக்கு ஏரியல் ஆளாயிருந்தான்.

இடம்—வலம்

கலாநிலயச் சொல்லுடாட்டம் 14.

மேல்—கீழ்

1. ஓர் நதி.
4. அமைதி.
6. மழை.
7. துண்பம்.
9. ஓர் மாதம்.
11. பாஞ்சால தேசத்து அரசன்.
13. மரம்.
14. வணங்கு.
15. சங்கு.
16. காமதேவன்.
18. நகூத்திரம்.
20. யானைகள்.
22. குளிர்க்கியான்.
23. புழுதி.
25. ஆகாயம்.
26. வறள்.
27. முருகக் கடவுளின் படைவீசுகளில் ஒன்று.
29. ஓர் முனிவன்.
31. குறை.
32. உதயகாலம்.
33. இனையவன்.

	1	2	3	4	5
6		7		8	
9	10		11		12
	13		14		15
16		17		18	19
	20		21		22
23	24		25		26
		27		28	
29		30		31	
	32				33

1. நகைத்தான்.
2. ஓர் தானியம்.
3. ஓர் உறவினன்.
4. சிவன்.
5. வலிமை.
6. ஓர் மாதம்.
8. மரம்.
10. இலக்கும்.
12. கால்விளங்கு.
14. குறைவான்.
16. ஓர் மரம்.
17. மழைத்துளி.
18. திரும்பு.
19. மேகம்.
21. பதனழிதல்.
22. ஓர் ஆரணியம்.
24. கை.
26. ஓர் மீன்.
27. கண்ணில்லாதவள்.
28. படகு.
29. தோத்திரம்.
30. பூழி.

கடைசி நாள் :— 1933-வது வருடம், 8 தேதி.

பரிசு :—கலாநிலயம், 1928, 1930, 1931, 1932 ஆகிய இவ்வருடங்களின் யாதாவது ஒன்றன் ஆப் பேதூர் - கில்ட் பைண்ட் புத்தகம் ஒன்று; அல்லது இவ்வருடமேனும் அடுத்த வருடமேனும் ஒரு வருடத் திற்கு நம் பத்திரிகையை இலவசமாய்ப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

1. இந்தக் கட்டங்கள் மாதிரியாகவே வேக்கூர் காகிதத்தில் வரைந்துகொண்டு அதனில் விடையை எழுதி யனுப்பவும்.

2. அவ்வாறு அனுப்புபவர், அதனேடு நால்லனவுக்குக் காலனாத் தபால் தலைகள் (பதினாறு) அனுப்புதல் வேண்டும். இலக்கை வாசிகள் அவ்வாறுத் தபால் தலை 25 சதம் அனுப்பலாம். மலேயா தேசத்தவர் எட்டனை பெறுமான போஸ்டல் ஆர்டர்கள் அனுப்புதல் வேண்டும்.

3. பிழையற நேரிய விடைகள் அனுப்பியவர்களுடைய பேர்களை எல்லாம் சீட்டுக் குலுக்கிப் போட்டு மார்போர் வருகிற ஒரு வருக்கும், மேல் குறித்த வருடங்களின் யாதாவது ஒன்றன் தொகுதி இத்தக்கள் பைண்ட் செய்யாமல் பரிசுக் கொடுக்கப்படும். இதுகாறும் நேரியவிடைகள் தொடர்ச்சியாக அனுப்பியிருப்பவர்களும் இப்பரிசுக்கு உரியவராவார்.

5. சொல்லுடாட்டங்களைப் பற்றிய எல்லா விடயங்களிலும் மாணேஜர் செய்கின்ற தீர்மானமே முடிவானது. இவைகளைப்பற்றி எவ்விதக் கேள்வியும் எழுதலாகாது.

6. இந்தப் போட்டியில் நம் சந்தாதார்கள் மாத்திரமானாலேயோரும் கலந்துகொள்ளலாம்.

விடைகளை மாணேஸ்டர், கலாநிலயம், வேளாளர் வீதி, புரசைபாக்கம், சென்னை.

என்னும் விலாசத்திற் கனுப்பவும்.

கலாநிலயச் சொல்லுடாட்டம் 13. விடையும் முடிவும்

நேரான விடை :—

இடம்—வலம் :—2. சம்பா; 4. அகம்; 6. பங்குணி; 8. தமாலம்; 10. கரு. 11. ககனம்; 13. தரித்திரம்; 15. புதன்; 17. துணிவு; 19. வைகை. 21. கருதுவது; 24. தகாதவர்; 27. உரம்; 28. தித்திப்பு; 30. போழ்க்கி; 31. பரிதி; 33. தங்கி; 34. துண்பம்

மேல்—கீழ் :—1. சங்கரி; 2. சனி; 3. பாதகம்; 4. அலம்பு; 5. கம்; 7. குருத்து; 9. மான; 11. கரவு; 12. வான்; 13. தவ்வை; 14. தினீந்த; 16. தலைவு; 18. குரு; 20. கைதார; 21. காந்தன்; 22. துடைப்பம்; 23. துதி; 25. காம்போதி; 26. வதிந்து; 27. உந்த; 29. புளி. 32. அலை.

நேரிய விடை அனுப்பியவர் :—PL. PR. சுப்ரமணியம் செட்டியார், கண்டவராயன்பட்டி; T. மயில்வாகனம், யாழ்ப்பாணம்; V. மீனைகிஸக்தரம் ஜீயர், பெரையூர்; K. அல்லாபிச்சை, கோம்பை. S. சந்தானகோபால் ஜீயர், கண்டார்ச்சிபுரம்; A. சுருளியாண்டி, கோம்பை. R. திருமலைஜக்கையா, கோம்பை; C. M. எசிவாயம், கோம்பை; P. K. இராமவிங்கம் செட்டியார், பன்னுருட்டி; A. கனகசுபப்பின்னை, கலூத்ரா; K. வேலுப்பின்னை, பேராதனை; A. இராமுப்பின்னை; நாய்ஞாதி; V. R. சந்தசாமிப்பின்னை, V. R. சாரங்கபாணி, U. V. இராஜவக்கி U. N. அழகர் சாமி நாயுடு, U. S. நாரயண ஜீயர், L. இராஜாமணி ஜோஸப், K. பூதிவாசன், S. M. எசோதையம்மாள்—உழைலைப் பேட்டை.

பரிசு பேற்றவர் :—திரு. A. சுருளியாண்டி, கோம்பை. ஆறு சொல்லுடாட்டங்களுக்குத் தொடர்ச்சியாக நேரியவிடை யனுப்பியவர். (1) திரு. A. சுருளியாண்டி, கோம்பை. (2) பூதிமதி. U. V. இராஜவக்கி யம்மாள், உடலைப்பேட்டை. இவர்களில், திரு. A. சுருளியாண்டி அவர்களுக்கு இச்சொல்லுடாட்டப் பரிசு விடைத்தபடியால், மற்றையபரிசு பூதிமதி இராஜவக்கி யம்மாளுக்கு அளிக்கப்படுகிறது.

கலாநிலயம் 1930-வது வருடம் 3-வது வால்யும்.

தலையங்கங்கள்:—அறியாமை வேண்டப்படும் 4. சயநலச் சோதனை 8. விஷயத்திற்கேற்ற விளம் பரம். முயலுக்கு முயலவேண்டா. விளம்பினால் வெட்கக்கேடு. கல்லாதபீர்களே கல்லவர்கள் 3. நாணத்தால் கொவார்திறம். வாலின் நீளம். பெருமையின் பெருமை...முதலிய கட்டுரைகள் ஐம்பது; உலகியலோடு வாழ்க்கையின் தத்துவத்தை விளக்குவன்

கம்பராமாயணம்:—(T. N. சேஷாசலம் ஜீயர், B. A. B. L.) அபோத்தியா காண்டம் முதலிரண்டு படலங்களின் விளக்க ஆராய்ச்சி அரசியலுக்குரிய அறங்களில் திருவள்ளுவர் வேத வியாசர் முதலானேர்க்கும் கம்பருக்கும் உள்ள வேறுபாடு 25-கட்டுரைகளில் விளக்கப்பட்டுள்ளது. ஸ்ரீமான் சோமசுந்தர பாரதியார் வரைந்துள், “தசரதன் குறைபும் கைகீசி நிறைபும்” என்னும் நாலிற்கறிய பொருளும் முடிவும் கம்பருடைய கருத்திற் கொவ்வாதன வென்று 25-கட்டுரைகளில் வாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

குறுந்தொகை:—(K. இராமரத்நம் ஜீயர், B. A.) புத்தகமாய் இப்பொழுது கிடைக்காத இச் சங்கநூற் செய்யுள் நானுறம் விளக்கமான உரையுடன் பதிப்பிக்கப் பெற்றிருக்கின்றது.

அப்பர்:—(E. N. தணிகாசல முதலியார், B. A. B. L.) அப்பர் அறுபத்துநான்கு கலைகளையற்று கையாண்டு பெருமை விளக்கப்பெற்றிருக்கின்றது.

இலஞ்சிப்பாவை:—(T. S. நடராஜபிளை, B. A. B. L.) Sir Walter Scott என்பவர் ஆங்கிலத்தில் பாடிய Lady of the Lake என்னும் காவியத்தைத் தழுவி எழுதிய கதை.

மானத சாத்திரம்:—(T. P. மீனாங்கிசுந்தரம் M. A., B. L.) ஆங்கிலமுறையைத் தழுவி, நடத்தை, உணவுநாட்டம், அழகை, சிரிப்பு, தன்னெடுப்பு, தன்னெடுக்கம், புணர்ச்சி, இணை விழைச்சி, விளையாட்டு முதலியவைகளின் தத்துவங்கள் விளக்கப்பட்டுள்ளன.

தமிழ்ப் பாடம்:—வில்லிபாரதம் கிருஷ்ணன் தூதுச் சருக்கமும், அஷ்டப்பிரபந்தமும் போதிப்பதுடன், புணரிலக்கணம் முழுவதும் தெற்றென விளக்கப்பெற்றிருக்கின்றது.

நம்மாழ்வார் வைபவம்:—(K. இராஜகோபாலா சாரியார், B. A. B. L.) விளக்கமான ஆராய்ச்சியுடன், 2-ம்பத்து 6-ம் தசகம் வரையிலும்.

இவைகளைத் தவிர, ஆங்கிலத்திலிருந்து மொழிபெயர்த்த கட்டுரைகளும், ஆச்சிரிப் சூடா மணி என்னும் வடமொழி நாடக மொழிபெயர்ப்பும், கில்பதிகாரக் கானல்வரியை அழுகுற விளக்கிய ‘மாதவி மாதவம்’ என்னும் கட்டுரைகளும், தனிப்பாடல்களும், அண்டபுராண ஹாஸ்யப் பாடல்களும், நாயன்மார் சரித்திர உண்மைபோன்றபல கட்டுரைகளும் நிறைந்துள்.

1931-வது வருடம் 4-வது வால்யும்.

தலையங்கம்:—அகமே புறம், வாழ்வாங்கு வாழ்வார் 10. உண்மையில் உழல்வார் திறம் 5. மெய்ம்மையை அலமரச் செய்யலாமோ 4. அருமையிலும் மருமை 4 மறப்பது முறுதியாமே. நன்ளாள் நகை 4. முதலிய கட்டுரைகள் 50.

கம்பராமாயணம்:—(T. N. சேஷாசலம் ஜீயர், B. A. B. L.) கைகேசி சூழ்வினைப் படலம் முதல் அபோத்தியாகாண்டம் இறுதியாக 50 கட்டுரைகளில் ஆராயப்பெற்றிருக்கின்றது.

சுளாமணி:—(K. இராமரத்நம் ஜீயர், B. A.) இதுகாறும் உரை யெழுதப்பெறாத இந்நால், உரையுடன் பதிப்பிக்க ஆரம்பமாகி இவ்வாண்டில் ஜந்துற செய்யுள்கள் வந்துள்.

யாப்பிலக்கணம்:—உறுப்பியலும், செய்யுளியலில் பாக்களின் இலக்கணமும்.

அப்பர்:—(E. N. தணிகாசல முதலியார், B. A. B. L.) அப்பர் 6 கலைகளைக் கையாண்டு பெருமை விரிவாக வரையப்பட்டிருக்கின்றது.

ஆண்டாள்:—(E. N. தணிகாசல முதலியார், B. A. B. L.) ஆண்டாள் பிறப்பு, இளமை, கல்வித்திறம், அனுபவம், யெளவனம், மதம், சித்தாந்தம், முத்தி முதலியவைகளின் உண்மை.

மானத சாத்திரம்:—(T. P. மீனாங்கிசுந்தரம், M. A. B. L.) புலன்களின் அமைப்பும், உணர்வு முதலியவைகளின் தத்துவமும் விளக்கப்பெற்றுள்.

பிஸாரோ நாடகம்:—ஆங்கிலப்புலவர் R.B. Sheridan எழுதிய நாடக மொழிபெயர்ப்பு.

நவராத்திரி நாடகம்:—(K. N. சந்தரேசன், B. A. Hons) ஓர் நவீன நாடகம்.

சிதம்பரதேவர் சரிதம்:—(Dr. V. S. அருணாசலம் பிள்ளை) முத்தியில் மனம் வைத்து உலகத்தில் விவகரிப்பார் பெருமையை உட்கொண்ட வோர் நாவல்.

களவியற் காரிகை:—(S. வையாபரிப்பிள்ளை, B. A. B. L.) இதுகாறும் அச்சேறுத நால். அகப்பொருளிலக்கணத்தின் சிறப்பை விளக்கவல்லது.

கந்தபுராணமும் சங்க நால்களும்:—(பண்டிதர், திம்மப்பா ஜீயர்) கந்தபுராணத்தைச் சங்கநால்களோடு ஒப்புநோக்கி ஆராயும் கட்டுரைகள்.

இவை தவிர, மொழிபெயர்ப்புக் கட்டுரைகள், தமிழர்ட்டையர், முதலிய கட்டுரைகள் பல.

இவைவாரு வால்யுமிற்கும் விலை வருமாறு:— பைண்ட் செய்யாதது ரூ. 7 8 0
காலிகோ கில்ட் பைண்ட் ரூ. 8 8 0 ஆப்லேதர் கில்ட் பைண்ட் ரூ. 9 0 0

இவ்விலையில் தபால் அல்லது இரயில் சார்ஜ் அடங்கவில்லை. இந்தியாவில் உள்ளவர்கள் இரயில்லே பார்ஸல் மூலமாகப் பெற்றுக்கொள்ளலாம். To Pay போட்டு அனுப்புவோம். ஏழைட்டென்கைகளுக்கு மேல் இரயில்லே கட்டணம் ஆகாது. பர்மா, விலோன் இவ்விரண்டு இடங்களுக்கும் ரயிலில் அனுப்புமுடியாதாக கையால் விலையுடன் தபால் பார்ஸல் சார்ஜ் ரூ. 2-4-0 சேர்த்தனுப்பவேண்டும். மலேயே, தென்னுப்பரிக்கா முதலிய காடுகளில் இருப்பவர் தபால் சார்ஜிக்க ரூ. 3. சேர்த்தனுப்பவேண்டும். இவைகளை வி. பி. பில் அனுப்ப இயலாது. முன்பணம் அனுப்பி எழுதல் வேண்டும்.

சென்னைத் தமிழ் வெள்விகன் பதிப்பாசிரியர் திருவாளர் S. வையாபுரி பிள்ளையவர்களால்

— பதிப்பிக்கப்பெற்ற நூல்கள் —

தமிழகராதி ஆதார நூற்றெடுதி

நாம தீப நி கண் ①.

நிகண்டுகளின் வரலாறு, ஆசிரியரது காலம், நூலின் நயங்கள், முதலியன அடங்கிய சிறந்த மூன்றுவரை கொண்டது. பொருட் பெயர்களை விளங்கக் கூறும் செவ்விய உரைபாடமுள்ளது. நூலின்கண் வந்துள்ள பொருட்பெயர்களைனத்தையும் முற்ற வணர்த்தும் அனுபந்தம் பெற்றது. சுமார் 12000 சொற்கள் கொண்ட சிற்றகராதியாக உதவுங் தகையது.

விலை ரூபா 2-0-0

அரும்போருள் விளக்க நிகண்டு.

சிறந்த ஒரு சொற் பல்பொருள் நிகண்டு. நிகண்டுகளின் வரலாற்றினை விளக்கும் விரிந்த மூன்றுவரை யுடன் கூடியது. சொல்லின் பொருள்களை யெளித்தாகத் தெரிந்துகொள்ளுதல்க்குப் பலபொருளொருசொல்லகராதி சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. விலை ரூபா 1-4-0

கம்பராமாயணம்—உயுத்தகாண்டம்.

முதல் மூன்று படலங்கள்: பல எட்டுப் பிரதிகளை ஒப்புநோக்கித் திருத்தியது; பாடபேதங்களைனத்துவ கொடுக்கப் பெற்றது. விலை ரூபா 0-6-0

திருக்குறள்

மூலமும் சோற்றுப் பகராதியும் விஷய ஓப்புக்குறைம் (வா. மார்க்க சகாயம் செட்டியார் பதிப்பு)

சிற்றக்கமான இப்பதிப்பில் அட்டவணைக்கு மாத்திரம் 300 பக்கங்கள் அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. திருக்குறளைப் படித்து ஆராய விரும்புவார்க்கு இவ்வட்டவணையிலும் உபயோகமானதாகும். ஓப்புக்குறள்களைச் சேர்த்துப் பதிப்பாசிரியர் அளித்துள்ள மாணக்கருக்குப் பெரிதும் பயன்தரும். இப்பதிப்பின் அருமைபயின்று பார்த்தாலன்றிச் சொல்லிக்காட்டுவது சலபமன்ற.

விலை அனு 0-12-0

கலாநிலயம் ஆபீஸ், வேளாளர் தெரு, புரசை, சென்னை.

களவியற் காரிகை.

ஒரு சிறந்த அகப்பொரு ளிலக்கண்தூல்; முதன் முறை இப்போதுதான் அச்சில் வெளிவந்தது. கிடைத் தற்காலிய பல அரிய நூல்களிலிருந்து எடுக்கப்பெற்ற மேற்கோள்களை யுடையது; பல அனுபந்தங்களையுடையது. தமிழராய்ச்சியாளர்க்குப் பெரிதும்பயன்படுவது. க்ரெளன் அளவில் 170 பக்கங் கொண்டது. சொற்பப் பிரதிகளே யுள்ளன.

விலை ரூபா 3-0-0

நூற்போருட் குறிப்பு.

1. இறையனர் களவியலுரை; 2. குறுக்தொகை; 3. திருக்கோவையார்; 4. நற்றினை; 5. களவுழி நாற்பது; 6. தேவாரம்; 7. வீரசோழியம்; 8. நாலாயிர திவ்யப் பிரபந்தம் முதலிய எட்டு நூல்களின் பொருட் குறிப்பு அடங்கியது. தமிழ் வெள்விகன் ஆபீஸ் தலைமைப் பண்டிதர் ஸ்ரீமாண் மு. இராகவையீங்காரவர்களால் தொகுக்கப்பட்டது. தெம்மியாவில் 175-பக்கங்கள் உடையது. இலக்கிய ஆராய்ச்சிக்கும் சரித்திர ஆராய்ச்சிக்கும் மிக இன்றியமையாதது. சொற்பப் பிரதிகளே யுள்ளன.

விலை ரூபா 10-0-0

இராஜ சுந்தரம்.

ஒரு நவீனகம். இனிய எனிய நடையில் ஏழுதப் பெற்றது. விலை ரூபா 0-8-0

தினகரமாலை யேன்னும்-தினகர வேண்பா

திருக்குறளின் அதிகாரத்திற் கொரு வெண்பாவாக 133 வெண்பாக்களைக் கொண்டது. இது ஒரு பண்டை நூல். இதைப் பதிப்பித்தவர் ஸ்ரீமாண் S. வையாபுரி பிள்ளை, B.A., B.L., விலை அனு 0-6-0

திராவிடப் பிரகாசிகை

இந்தால் தமிழின் மாட்சியையும் அதன் இலக்கண இலக்கியங்களின் வ்வரங்களையும், தமிழின் தெய்வப் பழைய மரபியல், ஒழியியல் இலக்கண மரபியல், இலக்கிய மரபியல், என்னும் ஜம்பெரும் பகுதிகளால் நன்கு விளக்குவது. சமீபகாலத்திற் ரேண்டிய “தென்மொழி வரலாறு,” “தமிழ் வரலாறு” முதலிய புது நூல்களுக்கு வழிகாட்டியாயுள்ளது. தமிழ்ப்பண்டிதர் களுக்கும், மாணவர்களுக்கும் நற்பயன் விளாக்கக் கூடியது. புத்தகசாலை, வாசக சாலைகளுக்கும் இன்றியமையாதது. இது, திருவாவடுதுறையாதீன மகாவித்துவானும் விளங்கிய யாழ்ப்பாணத்து வடகோவை-சபாபதி நாவலரவர்களால் இயற்றப்பட்டது. இதன் இரண்டாம் பதிப்பு அழகுபெற டெம்பி எட்டுப்பக்கங்களை ஒட்டுச் சொர்க்களாக நல்ல கடிதத்தில் அச்சிடப்பட்டுள்ளது. இப்பதிப்பின் விலை அனுபந்தங்கள்:—தமிழ் ஆங்கில மூன்றுவரை, நூலாசிரியர் சரித்திரம், மேற்கோள் விளக்கம், கடினசங்கி கீக்கம், அச்சுப் பிரழையின்கை முதலியன். வேண்டுவோர் கீழ்க்குறித்த விலாசங்களுக்கு எழுதவும்:— விலை நூல் 3-8-0.

1 காரியத்ரி, மலைய சைவசித்தாந்த சங்கம், துவாலாலம்பூர்.

2 சோதிடவிலாச புத்தகசாலை, கோக்குவில் யாழ்ப்பாணம்.

3 சே. வெ. ஜம்புலிங்கம் பிள்ளை, 20, காரணசரர்கோயில்தெரு, மயிலாப்பூர், சென்னை.

ANCIENT JAFFNA

MUDALIAR C. RASANAYAGAM c.c.s.

An authentic history of North Ceylon, Particularly of Jaffna based on archeological, Epigraphic and linguistic researches is stated here in a connected manner from ancient times up to the occupation of the Island by the European. Professor S. Krishnasamy Iyengar has given an appreciative foreword.

PRICE Rs. 5-8-0.

KALANILAYAM

Purasawalkam, Madras.

வர்த்தமானம்

திவான் பக்துர் P. கேசவபிள்ளை:—திவான் பக்துர் P. கேசவபிள்ளை சென்றவாரம் காலஞ்சென்றார். அவருக்கு இப்பொழுது வயது 73. அவர் நீண்ட காலமாகப் பொதுஜன சேவையில் ஈடுபட்டு உழைத்து வந்தவர். அவர் அரசியலில் சிறிது மிதவாதக் கொள்கையுடையவர். சிறைச் சீர்திருத்த விஷயமாக வும் தென்னுப்பிரிக்காவில் இருக்கும் இந்தியர்களுக்காகவும் அவர் அதிகம் உழைத்துள்ளார். அவரது குடும்பத்தாருக்கும், நன்பர்களுக்குமில்லை அனுதாபத்தைத் தெரிவிக்கின்றோம்.

வெள்ளைக் காகிதம்:—சைமன் கமிஷனுடன் பின்கூடிய மூன்று வட்டமேஜைக் கூட்டங்களின் பயனாக மூடிவு செய்யப்பட்ட இந்திய அரசியல் திருத்தத்திட்டம் வெளியிடப்பெற்றது. அதுவே வெள்ளைக் காகிதம் என்ற பெயரால் அழைக்கப்படுகிறது. அதன் படி இந்தியாவில் மஹாண சுயாட்சி ஏற்படும். மாகாணங்களைப்பற்றிய சகல நிர்வாகமும் மந்திரிகளினிடமேயிருக்கும். தற்கால ஏற்பாடாகச் சிலகாலம் வரை, தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பாருக்கும், ஜனத்தொகைக் குறைவுடையவகுப்பாருக்கும் தனிப்பிரதிதி த்துவம் அளிக்கப்பெற்றிருக்கின்றது. மத்திய அரசாங்கத்தில் இராணுவம் பணம் சம்பந்தமான இலாக்காக்கள் மந்திரிகளின் நிர்வாகத்தில் இரா. சுதேச மன்னர் நாடு களின் சம்பந்தமும் மத்திய சட்டசபைக்கு அளிக்கப்படவில்லை. எனவே இது பிடிரல் முறைக்கு உரிய தன்றென்றும், வகுப்புப் பிரதிதித்துவம் ஐங்கிய முறையை நல்காதென்றும், கவர்னர் ஜெனரலுக்கு அதிகமான அதிகாரம் அளிக்கப்பெற்றிருக்கின்ற தென்றும், இந்தியத் தலைவர்கள் அபிப்பிராயப்படுகின்றனர்.

வேலையில்லாதாருக்கு உதவி:—சமீபத்தில் கூடிய வங்காளச் சட்டசடையில், வேலையில்லாதாருக்கு உதவி தருவதற்காக ஒரு லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கி வைக்கப் பெற்றிருக்கின்றது என்ற வங்காளச் செய்தி கூறுகின்றது.

இராட்ஜூர் வீரன்:—அல்லது தார்க்காதாஸ் என்னும் பெயருடைய நடாக்தால் ஒன்று, பாரதி பிரசராலயத்திலிருந்து வரப்பெற்றேரும். இது காலஞ்சென்ற துவிஜேந்திரலால் ராய் என்னும் வங்காள அறிஞரால்

இயற்றப்பட்டநாலின் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பாகும். மொகலாய மன்னரான அவரங்கசீப் தமது மனைவியான குல்நார் பிகத்தின் இஷ்டத்தை நிறைவேற்றி வைப்பதற்காக மீர்வாரத்தின்மீதும், பின் மார்வாரத் தின்மீதும் படையெடுத்தும், அப்படை யெடுப்பில் நிகழ்ந்தனவைகளும், இராஜபுத்திர வீரர்களும் தூர்க்காதாஸ் என்னும் ஒரு சிறந்த வீரனும் மார்வாரத்தை யும் மீர்வாரையும் காத்தும் இந்நாடகத்தின் அடிப்படையான கதை. இந்நாடகத்தைப் படிப்பவர் தூர்க்காதாஸின் பெருந்தகைமையைக் கண்டு வியப்பர். அத்தூர்க்காதாலின் வீரர்களில் ஒருவனுன் காவிம் மூல்லா என்னும் முகமதியனது பெருமையும், எஜ மான விச்வாஸமும் படிப்பவர் மனதை உருக்கிவிடும் தன்மையன். இந்நாடக நாலின் விலை 1½ ரூபாய், வேண்டுவோர் பாரதி கார்யாலயம், உத்தமபாளையம். மதுரை ஜில்லா என்னும் விலாசத்தில் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

காரணம் எதுவாயினும் நன்றே:—ஓட்டமன் ராஜ யத்தின் தலைநகரான அட்டியானோபல் என்னும் நகரத்தில் எவரும் மோட்டார் வண்டியிற் செல்லலாகா தென்று அரசாங்கத்தார் உத்திரவு பிறப்பித்திருக்கின்றனராம். உள்நாட்டு வண்டிக்கைத்தொழில் அபிவிருத்தியையும், உள்நாட்டில் விளையும் கொள்ளின் விபாரத்தையும் உத்தேசித்து இவ்வாறு செய்யப் பெற்றதாம். இந்த அரசாங்கத்தாரின் சுதேசாபி மானத்தை ரயில்வேமாகவின் கொண்டாடுகின்றது. காரணம் எதுவாயினும், நகரில் மேட்டார் ஓடாதி ரூப்பின், மாந்தரிடம் இப்பொழுது காணப்படும் அவசரம் கிறது குறைவுடையமாதலால் இது போற்று தற்குரியதேயாகும். கால் நடையாய்ச் செல்பவர்களுக்கும் நலமுண்டு.

சைகோன் நிலை:—சைகோன் என்னும் பிரஞ்சுத் தீவில் உள்ள நாட்டுக்கோட்டைச் செட்டியார்கள் மிகவும் கவலைக்கிடமான நிலையில் இருக்கின்றனராம். கடன்காரர்களினிடமிருந்து செட்டியார்கள் 100-க்கு 30 வீதம்தான் வசூல் செய்யவேண்டுமென்றும், அதற்குமேல் அவர்கள் வசூல்செய்தால் நாடு கடத்தப்படுவார்களன்றும் பிரஞ்சுஅரசாங்கத்தார் உத்திரவு பிறப்பித்திருக்கின்றனராம். சைகோனில் உள்ள பாங்குகளிலும் கூட்டுறவுச் சங்கங்களிலும் செட்டியார்களின் பணம் இருக்கின்றது. அவைகளையும் பாங்குகளும் சங்கங்களும் கொடுக்க மறுக்கின்றனவாம்.

ஆயுவேத வித்வான் B. V. பண்டிட் அவர்களின்

டானிக்குகள் :

பாதாமி லேகியம்	ரூ. 3-0-0
ரதிவல்லப லேகியம்	2 0-0
மஹா திராக்ஷாதி லேகியம்	2-0-0

குழந்தைகளுக்கு

ஸ்ரீகா கஸ்தூரி மாத்திரை	0-4-0
பால சஞ்சீவினி	0-4-0
பால ஸுதா (டானிக்)	1-0-0

சுமார் 300	மட. சியாவனப்பாக
போலிகள் மரங்கும்.	மட. பிரிஸ்காஸ்கதைல்

காந்தவைத்திருமாலை

காந்தவைத்திருமாலை

காந்தவைத்திருமாலை

தைவங்கள்:

சந்தனைதி	6 அவுண்ஸ் ரூ. 1-0-0
அமிர்தாமலக	0-12-0
பிருங்காமலக	0-12-0

ஸ்த்ரீகளுக்கு

ஸ்த்ரீகளுக்கு	2-0-0
கர்ப்பாசய டானிக்	2-0-0
ப்ரஸவ லேகியம்	1-8-0

கோரோஜன மாததினா	தயவுசெய்து
கால்வாய்களுக்கும்	வாங்கவும்.

I.D.T. சியாவனப்பாக

சுநாத டானிக் - நாஞ்சன்கு

[பஸ்பங்கள் வைத்திருக்கும் மட்டும்.]

மலைக்கோந்துதிருமணக்கு

தூஸ்டாலை

[ஏல்லை செய்துள்ளது]

நூல்வரேக்

போல் எவ்வித ஜவாங்கங்கும்

ஏன் யூட்டெட் கண்ணப்பாடுக்கும்

— கும்ப திட்டமிடயனம் —

பதவுரை விரிவுரை விளக்கம் இலக்கணக் குறிப்பு முதலியவைகளுடன்

வெ. மு. சட்கோப ராமாநல்லாசாரியர்

சே. கிருஷ்ணமாசாரியார்

வை. மு. கோபால் கிருஷ்ணமாசாரியர்.

ஆகியவர்களால் பதிப்பிக்கப் பேற்றவே.

பால காண்டம்	ரூ.	5	0	0
அயோத்தியா காண்டம்	”	5	0	0
ஆரணிய காண்டம்	”	4	0	0
கிட்கிந்தா காண்டம்	”	4	8	0
சுந்தர காண்டம்	”	5	0	0
யுத்த காண்டம்—2 பாகம்	”	10	0	0

தபால், அல்லது இரயில் பார்வைச் சட்டணங்கள் வேறு. வேண்டுவோர், தாம் வேண்டும் புத்தகங்களுக்குரிய விலையில் பாதியாவது முன்பணம் அனுப்பி ஆர்டர் செய்யவேண்டும். மற்றதை வி. பி. மூலம் பெற்றுக்கொள்வோம்.

மாணைகள் :— கலாநிலைம், வேளாளர் வீதி, புரசை, சென்னை.

தேகபலம், ஞாபகச்சுதி, உற்சாகம், ஞாக்கம்,
சுக சம்பத்து இவைகளைக் கொடுப்பதில்
ஏங்கள் பிரசித்தியைற்ற

ஆதங்க நிக்ரஹ மாத்ரைகள்
 பலவிருத்தி ஒளவிதங்களுக்கெல்லாம் முன்னணியில்
 நிற்கின்றன. இலட்சக் கணக்கான ஜனங்கள் (சென்ற
 53 வருஷங்களாக) உபயோகித்து குணமென்னும்
 பாக்கியத்தை அடைந்திருக்கிறார்கள். நீங்களும் ஒரு
 டப்பியை உபயோகித்துக் குணத்தை அறியுங்கள்.

82 மாத்திரைகளநடங்கிய டப்பி 1-க்கு ரூ. 1 0 0	5 டப்பிகள் ரூ. 4 0 0
இனும்!	ஆரோக்கிய கிரந்தம் இனும்!

அதங்க நிக்ரஹ வளைதாலையும்,

ஆற்றேழுத்தந்தாதி:—அகத்திய முனிவர் அருளிச் செய்த இவ வாசைமுத்தந்தாதி முருகக் கடவுளை முழுமுதற் கடவுளாக உபாசனை செய்வதற்குரியதாய் ஷடாக்ஷர மந்திரத்தின் பைபத்தைத் தன்னுள் அடக்கியதென்று கருதப்படுகின்ற 100 செய்யுள் களைக் கொண்ட நூல். இது டாக்டர் V. S. அருளை சலம் பிள்ளையர்களின் உரையோடு பதிப்பக்கப் பெற்றது. விலை அணை 12. தபால் செவவு வேறு.

—
பேருமாள் திருமொழி:—(தல்சேகராட்சவர் திருவாய்மலர்ந்தது.) ஸ்ரீமான் பு. ப. இரத்தின சபா பதி நாயகர் அவர்கள் இயற்றிய பதவுரை, இலக்கணக் குறிப்பு சரித்திர ஆராய்ச்சி முதலியவைகளுடன் சேர்ந்தது. நாலாயிரப் பிரபந்தம் பயில விரும்பு வோர்க்கு இது மிகுந்த உதவி தரும். விலை:—கலிகோ 1-4-0, சாதா 1-0-0. தபால் செலவு வேறு.

க லாநில யம்

**NATIONAL
INSURANCE COMPANY, LIMITED.**
Head Office :
NATIONAL INSURANCE BUILDING,
7, Council House Street, Calcutta.

New Business Completed	Rs. 1,55,66,720
During 1932 Rs. 1,55,66,720
Out of a business of	... Rs. 1,96,70,000

received in proposals.

for the policyholder
from an investment
point of view.

Life Assurance is security for the policyholder and after him for his wife and children.

Claims paid over ... Rs. 1,00,00,000
Total Assets exceed ... Rs. 1,90,00,000
For Terms & Conditions apply to:-
T. ANANTACHARI,
Branch Secretary,
113, Armenian Street,
Madras.
OR **R. G. DAS & Co.,**
Managers.

FIRE & ACCIDENT RISKS
covered by
NATIONAL FIRE
AND
GENERAL INSURANCE COMPANY Ltd.
NATIONAL INSURANCE BUILDING,
7 Council House Street, Calcutta.

For Terms & Conditions apply to:—
T. ANANTACHARI,
Branch Secretary,
113, Armenian Street, OR R. G. DAS & Co.,
Madras. Managers